Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 633
Vineri 20 mai 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

COMUNICAT

In zilele de 17 și 18 mai a. c. a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, care a dezbătut proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic de perspectivă.

Proiectul de Directive a fost prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R.

In urma discuțiilor care au avut loc, plenara a aprobat în unanimitate proiectul prezentat și a hotărît ca proiectul de Directive să fie dezbătut de către organele și organizațiile de partid, cît și de masele largi de oameni ai muncii în cadrul adunărilor pe întreprinderi, instituții, unități socialiste ale agriculturii, sate și în paginile presei.

Proiectul, împreună cu propunerile ce se vor face în cursul acestei dezbateri, va fi supus de către C.C. al P.M.R. celui de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

EXTRASE DIN PROIECT

DIRECTIVELE CONGRESULUI AL III-lea AL P. M. R.

pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960-1965 și pentru programul economic de perspectivă

In perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, oamenii muncii din Republica Populară Romînă au obținut realizări de însemnătate istorică în opera de construire a socialismului.

Această perioadă se caracterizează prin creșterea continuă a forțelor de producție, lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste, dezvoltarea proporțională a economiei naționale pe o linie mereu ascendentă și, pe această bază, ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

Succesele dobîndite confirmă justețea liniei generale a partidului nostru bazată pe aplicarea neabătută a învățăturii marxist-leniniste, care arată că singura cale de făurire a orînduirii socialiste este industrializarea socialistă dezvoltarea cu precădere a industriei grele și îndeosebi a industriei constructoare de mașini, transformarea socialistă a agriculturii, revoluția culturală.

Rezultatele obținute pînă acum și perspectivele construcției socialiste au dat un mare avînt inițiativei creatoare a clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare, a intelectualității, care, prin energia și strădulnțele lor pline de abnegație, au înfăptuit cu succes sarcinile trasate prin Directivele Congresului al II-lea al partidului pentru dezvoltarea economiei naționale în anii 1956—1960.

Planurile anuale de dezvoltare a economiei naționale în perioada 1956—1959 au fost îndeplinite și depășite an de an, iar în primul trimestru al anului 1960 planul producției globale industriale a fost depășit cu 4 la sută, ceea ce arată că există condiții pentru îndeplinirea și depășirea planului pe întregul an. **Producția globală industrială va fi cu 65 la sută mai mare în 1960 față de 1955, realizîndu-se cu succes sarcina trasată de Congresul al II-lea cu privire la creșterea producției industriale cu 60—65 la sută.**

Producția globală industrială a înregistrat în anii 1956—1959 un ritm mediu anual de creștere de 10 la sută, iar în anul 1960, potrivit planului, producția industrială va spori cu 14 la sută. VOLUMUL PRODUCȚIEI INDUSTRIALE VA FI, IN ACEST AN, DE 5 ORI MAI MARE DECIT IN 1938.

Cele mai de seamă realizări au fost dobîndite în ramurile principale ale industriei, de care depinde mersul înainte al întregii economii naționale.

In anul 1960, industria siderurgică produce față de anul 1955 de peste 2 ori mai mult oțel, de peste 2 ori mai multe laminate finite pline, de 4,8 ori mai multe țevi de oțel, de peste 5,6 ori mai mult cocs metalurgic.

Industria construcțiilor de mașini și a prelucrării metalelor, care stă la baza înzestrării tehnice a tuturor ramurilor economiei naționale, produce anul acesta de peste 2 ori mai mult decît în 1955; nivelul prevăzut pentru 1960 a fost atins încă în 1959.

In industria chimică, producția crește de 2,3 ori față de 1955, este în plină dezvoltare producția de îngrășăminte chimice, fire și fibre sintetice, mase plastice și alte produse chimice; sînt în curs de construire și montaj mari complexe ale industriei chimice, dotate cu tehnica cea mai modernă și bazate pe valorificarea superioară a resurselor naturale ale solului și subsolului țării noastre.

Un succes însemnat al oamenilor muncii îl constituie îndeplinirea cu aproape un an mai devreme a prevederilor planului de electrificare elaborat de partid pentru etapa de 10 ani, 1951—1960. Producția de energie electrică a crescut de la 2,1 miliarde kWh, în 1950 la 7,7 miliarde kWh în 1960, depășind cu 10 la sută prevederile planului de electrificare.

Realizări de mare însemnătate pentru ridicarea bunăstării celor ce muncesc au fost obținute în industria bunurilor de larg consum. In comparație cu anul 1955, în 1960 producția de confecții va crește cu circa 36 la sută, tricotaje de lînă cu 66 la sută, tricotaje de bumbac cu 37 la sută, încălțăminte cu 62 la sută, unt și brînzeturi de peste 2 ori, mobilă de 2,5 ori. Producția de ulei și de zahăr va fi în anul 1960 de aproape două ori și jumătate mai mare decît în 1955.

In anii 1956—1959 au intrat în funcțiune, în industria republicană și locală, 101 întreprinderi noi, 93 de secții noi, iar 294 de întreprinderi existente au fost reutilate și dezvoltate.

Ca urmare a dotării a numeroase întreprinderi cu utilaj modern și a ridicării nivelului de calificare al muncitorilor, mai mult de trei sferturi din sporul producției industriale a fost obținut pe seama creșterii productivității muncii. **Pe ansamblul industriei socialiste productivitatea muncii crește în 1960 față de 1955 cu 48 la sută, realizîndu-se în perioada 1956—1960 un ritm mediu anual de creștere de peste 8 la sută.** In mod deosebit a sporit productivitatea muncii în industria construcțiilor de mașini și în industria chimică, ramuri în care creșterea în 1959 față de 1955 a fost de 56 la sută, respectiv 60 la sută. Datorită sporirii productivității și eforturilor depuse de oamenii muncii în lupta pentru economii de fonduri materiale și bănești, prețul de cost în industria republicană a scăzut cu circa 12 la sută în anii 1956—1959.

Transformări de însemnătate istorică au avut loc în agricultură. **Sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului ca în 1960 sectorul socialist din agricultură să fie preponderent ca suprafață și ca producție-marfă a fost realizată încă de la sfîrșitul anului 1959. Sectorul socialist din agricultură — gospodării de stat, gospodării colective și întovărășiri agricole — cuprindea la 1 martie a.c., în total, 77 la sută din suprafața arabilă a țării, peste 76 la sută din totalul familiilor țărănești sînt cuprinse în gospodării agricole colective și întovărășiri.**

Pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, statul democrat-popular a acordat un puternic ajutor prin investiții care s-au ridicat la aproape 8,6 miliarde de lei, în anii 1956—1959. Față de 30.500 tractoare convenționale în 1955, agricultura va dispune la sfîrșitul anului 1960 de 62.650, depășindu-se cu 25.650 tractoare convenționale prevederile Directivelor, precum și de 17.400 combine pentru păioase și alte mii de mașini agricole.

Producția globală agricolă a înregistrat, în ultimii șase ani, un spor mediu anual de 4,2 la sută. In 1959, sectorul socialist, care la începutul campaniei agricole de vară cuprindea 67 la sută din suprafața arabilă, a asigurat 75 la sută din fondul central al statului la grîu, peste 60 la sută la porumb, 66 la sută la floarea-soarelui, circa 90 la sută la sfecla de zahăr.

Datorită creșterii producției agricole globale și a producției agricole-marfă este pe deplin asigurată aprovizionarea populației cu pîine, carne, grăsimi, legume și alte produse agroalimentare, precum și aprovizionarea industriei cu materii prime agricole; totodată, au crescut continuu rezervele de produse agricole ale statului.

Corespunzător cu dezvoltarea continuă a economiei naționale, traficul total de mărfuri a crescut în anii 1956—1960 cu aproape 30 la sută din care pe calea ferată cu 22 la sută, iar în transporturile auto de 2,4 ori.

S-a continuat îmbunătățirea repartizării teritoriale a forțelor de producție, în vederea ridicării regiunilor rămase în urmă.

Intărirea continuă a economiei naționale își găsește expresia și în faptul că bugetul statului se încheie în fiecare an cu excedente, circulația bănească este sănătoasă, crește puterea de cumpărare a leului, se dezvoltă comerțul exterior, iar balanța de plăți externe este echilibrată. **Venitul național va fi în 1960 de circa 1,4 ori mai mare decît în 1955 și de aproximativ 2,7 ori mai mare decît în 1938.**

Imbunătățirea salarizării, mărirea pensiilor, scutirile și reducerile de impozite, acordarea alocațiilor de stat pentru copii au determinat creșterea veniturilor bănești ale salariaților în 1959 cu mai mult de 10 miliarde lei față de 1955. **Sarcina cu privire la creșterea salariului real cu 30 la sută în 1960 față de 1955, trasată de Congresul al II-lea al partidului, a fost îndeplinită și depășită, realizîndu-se încă în 1959 o creștere de 33 la sută.** In vederea îmbunătățirii condițiilor de locuit ale salariaților, statul a alocat în anii 1956—1960 pentru construcții de locuințe fonduri în sumă totală de circa 5 miliarde de lei, din care s-au construit, pînă la sfîrșitul anului 1959, un număr de peste 63.000 apartamente. Pentru anul 1960 se prevede darea în folosință a unui număr de încă 31.000 apartamente, depășindu-se cu peste 16.000 apartamente prevederile Directivelor Congresului al II-lea al partidului.

Ca urmare a procesului de transformare socialistă a agriculturii și a dezvoltării schimbului între oraș și sat, a crescut nivelul de trai material și cultural al țărănimii muncitoare. **Veniturile țărănimii, provenite din valorificarea produselor agricole către stat prin contractări și achiziții la prețuri remuneratorii, au sporit în 1959 cu 30 la sută față de 1955.** La aceasta trebuie să se mai adauge veniturile bănești rezultate din vînzările pe care țărănimea le face direct la piață, precum și cantitățile sporite de produse consumate în gospodărie. In anii 1955—1959 s-au construit în mediul rural circa 330 000 locuințe.

Cheltuielile social-culturale ale statului cresc de la 6,8 miliarde lei în 1955, la 13,4 miliarde lei în 1960, din care pentru învățămînt și cultură 4,3 miliarde lei, pentru ocrotirea sănătății și prevederi sociale 4 miliarde de lei.

Volumul de desfacere a mărfurilor cu amănuntul prin comerțul socialist va crește, potrivit planului pe 1960, cu 52 la sută față de 1955. La principalele produse desfacerea mărfurilor către populație va crește în 1960 față de 1955, cu circa 68 la sută la carne și preparate de carne, cu aproape 70 la sută la grăsimi, cu 63 la sută la zahăr și produse zaharoase, cu circa 136 la sută la lapte, cu circa 31 la sută la țesături și confecții de bumbac și lînă, cu peste 116 la sută la încălțăminte de piele.

Pentru îmbunătățirea deservirii populației cu mărfuri, rețeaua de desfacere a crescut cu aproape 6000 de unități comerciale.

La obținerea succeselor poporului romîn pe frontul construcției socialiste un rol deosebit de important îl are puternicul sprijin economic, tehnic și științific pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, relațiile de colaborare și într-ajutorare tovărășească statornicite între țările lagărului socialist.

Indeplinirea prevederilor Directivelor celui de-al II-lea Congres al partidului a creat baza tehnico-materială necesară pentru progresul continuu, într-un ritm și mai înalt, al întregii economii naționale în anii următori.

I.

Planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960 — 1965

SARCINA FUNDAMENTALA A PLANULUI ECONOMIC PE PERIOADA DE ȘASE ANI, 1960—1965, ESTE DEZVOLTAREA BAZEI TEHNICO-MATERIALE A SOCIALISMULUI, CREȘTEREA RAPIDA A FORȚELOR DE PRODUCȚIE, IN VEDEREA DESAVIRȘIRII CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE IN REPUBLICA POPULARA ROMINA.

PRIN INCHEIEREA COLECTIVIZARII AGRICULTURII, RELAȚIILE DE PRODUCȚIE SOCIALISTE VOR CUPRINDE INTREAGA ECONOMIE NAȚIONALA, CARE VA CAPATA ASTFEL UN CARACTER UNITAR.

Planul economic pe anii 1960—1965, asigurînd în continuare dezvoltarea proporțională, armonioasă a întregii economii, va avea următoarele obiective principale:

1. Concentrarea și pe viitor a principalelor eforturi în direcția industrializării socialiste; dezvoltarea cu prioritate a industriei grele, cu pivotul ei, industria constructoare de mașini, care să asigure creșterea în ritm susținut a tuturor ramurilor economiei naționale.

O deosebită atenție se va acorda dezvoltării resurselor energetice, precum și bazei de materii prime, în scopul prelucrării și valorificării ei superioare.

2. Lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste la sate, încheindu-se în această perioadă procesul de transformare socialistă a agriculturii.

Dezvoltarea economică a gospodăriilor agricole colective va crea noi condiții favorabile pentru mecanizarea și chimizarea agriculturii, pentru folosirea deplină și cît mai rațională a pămîntului, pentru dezvoltarea multilaterală a producției agricole vegetale și animale.

3. Introducerea pe scară tot mai largă a cuceririlor tehnicii și științei mondiale în toate ramurile economiei naționale, în scopul creșterii productivității muncii, reducerii prețului de cost și îmbunătățirii continue a calității produselor.

4. Ridicarea în continuare a economiei regiunilor și raioanelor mai puțin dezvoltate.

La amplasarea noilor construcții industriale vor trebui avute în vedere: obținerea eficienței economice maxime, prin folosirea condițiilor economice și naturale favorabile ale fiecărei regiuni; folosirea mai completă a resurselor naturale; apropierea industriei de baza de materii prime și centrele de consum; crearea unei baze industriale în orașele lipsite de industrie sau slab industrializate; folosirea cît mai judicioasă a forței de muncă în toate regiunile țării.

5. Sporirea venitului național, ca urmare a dezvoltării economiei naționale și, pe această bază, asigurarea fondului de acumulare necesar reproducției socialiste lărgite și creșterea fondului de consum destinat îmbunătățirii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii.

In vederea înfăptuirii obiectivelor politico economice trasate pentru perioada 1960—1965, planul de șase ani de dezvoltare a economiei naționale va prevedea:

Industria

VALOAREA PRODUCȚIEI GLOBALE INDUSTRIALE VA FI IN ANUL 1965 DE APROXIMATIV 2,1 ORI MAI MARE DECIT IN 1959, CORESPUNZIND CU UN RITM MEDIU ANUAL DE CREȘTERE DE CIRCA 13 LA SUTA.

Producția industriei mijloacelor de producție (grupa A) va crește în 1965 de circa 2,2 ori față de 1959, iar producția industriei bunurilor de consum (grupa B) va crește de circa 2 ori.

Pentru asigurarea ritmului intens de dezvoltare a industriei și a celorlalte ramuri ale economiei naționale, principalele eforturi se vor îndrepta spre siderurgie, construcția de mașini, energie electrică, industria chimică, precum și spre intensificarea lucrărilor de descoperire a noi zăcăminte care să lărgească baza de materii prime.

La principalele produse industriale se vor atinge următoarele nivele de producție:

	Unitatea de măsură	1959	1965	Nivelul anului 1965 față de 1959
Energie electrică	mil kWh	6.824	18.500	2,7 ori
Cărbune extras	mii tone	7.977	11.500—12.500	1,4—1,6 ori
Țiței extras	mii tone	11.438	12.200	107 la sută
Gaz metan	mil. m³	5.782	13.300	2,3 ori
Cocs metalurgic	mii tone	609	1.600	2,6 ori
Minereu de fier	mii tone	1 064	4.000	3.8 ori
Oțel	mii tone	1.418	3.300	2,3 ori
Aluminiu	mii tone	—	20—30	—
Tractoare	buc.	11.000	25.000	2,3 ori
Autocamioane și autobuze	buc.	8.008	16.000	2 ori
Locomotive Diesel electrice	buc.	—	95	—
Vagoane marfă	buc.	3.584	6.000	1,7 ori
Mașini-unelte de așchierea metalelor	buc	3.116	7.500—8.000	2,4—2,6 ori
Instalații de foraj	buc.	72	135—140	1,9 ori
Motoare electrice	MW	467	1.100	2,4 ori
Excavatoare	buc.	52	400	7,7 ori
Sodă calcinată și caustică	mii tone	171	500	2.9 ori
Ingrășăminte minerale 100%	mii tone	52	500	9,6 ori
Cauciuc sintetic	mii tone	—	50	—
Mase plastice și rășini sintetice	mii tone	5,8	peste 95	peste 16 ori
Fibre și fire sintetice	mii tone	0,3	13	43 ori
Anvelope	mii buc.	312	1.100	3,5 ori
Hîrtie	mii tone	127	374	2,9 ori
Ciment	mii tone	2.850	6.500	2,3 ori
Plăci din particole aglomerate și fibrolemnoase	mil tone	17	peste 300	18 ori
Mobilă	mil. lei	811	2.480	3,1 ori
Aparate de radio	mii buc.	167	300	1,8 ori
Televizoare	mii buc.	—	130	—
Biciclete	mii buc.	157	450	2,9 ori
Frigidere	mii. buc.	4,1	50	12,3 ori
Țesături-total	mil. m.p.	287	540—550	1,9 ori
Tricotaje-total	mil. buc	30,5	peste 70	peste 2,3 ori
Incălțăminte-total	mil. per.	28,2	45	1.6 ori
Carne	mii tone	241	610	2,5 ori
Ulei comestibil	mii tone	60	200	3,3 ori
Zahăr	mii tone	242	460	1,9 ori

Producția **INDUSTRIEI CONSTRUCȚIILOR DE MAȘINI va crește în anul 1965 de 2,2 ori față de 1959, cu un ritm mediu anual de peste 14 la sută față de circa 13 la sută pe ansamblul industriei.**

INDUSTRIA CHIMICA se va dezvolta într-un ritm susținut, asigurînd o valorificare superioară a resurselor naturale ale țării.

Producția globală a industriei chimice, cauciucului, celulozei și hîrtiei va crește de 3,3 ori în 1965 față de 1959.

Se va accelera dezvoltarea producției de **îngrășăminte chimice**, astfel ca în 1965 să se livreze agriculturii circa 500.000 tone substanță activă.

O atenție deosebită se va da îngrășămintelor cu azot. Pentru aceasta se va construi un combinat la Craiova care va produce îngrășăminte azotoase, acid acetic butanol și alte produse valoroase — și un al doilea combinat la Tg. Mureș, care va produce amoniac și îngrășăminte concentrate (uree).

Se va asigura sporirea producției și lărgirea sortimentelor de **antidăunători** pentru a satisface în cea mai mare parte necesitățile agriculturii. In anul 1965 se vor produce cel puțin 26.000 tone antidăunători din care 10.000 tone insecticide, 15.000 tone fungicide și 1 000 tone ierbicide.

Sarcina principală în sectorul **ECONOMIEI FORESTIERE** este îngrijirea și exploatarea rațională a fondului forestier, continuarea lucrărilor de împăduriri și a mecanizării exploatărilor forestiere, valorificarea superioară a lemnului și concentrarea producției în întreprinderi moderne de cherestea, placaj, furnir, plăci fibrolemnoase și plăci aglomerate, parchete, mobilă și alte articole de larg consum. Valoarea ce se va obține pe m c. masă lemnoasă exploatată va crește în 1965 cu circa 80 la sută față de 1959.

Se prevede concentrarea mai accentuată a industriei lemnului în întreprinderi cu profil complex, înlocuindu-se în cea mai mare parte, pînă în 1965, unitățile de producție mici care lucrează neeconomic.

Producția principalelor produse ale industriei lemnului va crește în 1965 față de 1959 la placaj de peste 4 ori, la mobilă de circa 3 ori și se vor produce în 1965 peste 300.000 tone plăci aglomerate și fibrolemnoase.

Se vor executa lucrări de împădurire pe o suprafață totală de peste 400.000 ha., în zonele despădurite și unde se vor executa tăieri, însă fără a se afecta terenurile folosite pentru pășuni și fînețe.

INDUSTRIA UȘOARA. In vederea satisfacerii cererilor crescînde de țesături, tricotaje, confecții și încălțăminte ale populației, **producția globală a industriei ușoare va crește în perioada 1960—1965 de circa 2,1 ori.**

Producția de țesături de bumbac, lînă, mătase, in și cînepă va crește de 1,9 ori, ajungînd în 1965 la 540—550 milioane m.p.

Producția de tricotaje de bumbac, lînă și mătase, pentru lenjerie și îmbrăcăminte exterioară, va crește pînă în 1965 de peste 2,3 ori, ajungînd la peste 70 milioane bucăți.

Producția de încălțăminte va ajunge în 1965 la circa 45 milioane perechi, adică de 1,6 ori mai mult decît în 1959.

Se va îmbunătăți în continuare calitatea și aspectul produselor industriei ușoare. Se va îmbogăți sortimentul cu țesături și tricotaje din fire subțiri din bumbac și lînă, din fire și fibre sintetice, cu noi modele de îmbrăcăminte și încălțăminte.

Vor fi introduse sau extinse procedee tehnologice noi, prin care se vor obține țesături neșifonabile, țesături care nu se contractă la spălat, încălțăminte flexibilă și mai ușoară.

Pentru realizarea cantitativă și calitativă a producției prevăzute și a îmbogățirii sortimentului, se vor moderniza și reutila în primul rînd întreprinderile existente, folosind astfel în condiții mai economice construcțiile industriale

Se prevede dezvoltarea și modernizarea unor întreprinderi din industria textilă și de încălțăminte, precum și construirea unor întreprinderi noi, între care o filatură de mătase naturală, o țesătorie de mătase 3 fabrici de tricotaje și altele, înzestrate cu mașini moderne de înaltă productivitate.

In **INDUSTRIA ALIMENTARA**, producția va crește în **1965 față de 1959 de aproape 2 ori.** Eforturile vor fi îndreptate spre sporirea accentuată a producției, lărgirea continuă a sortimentelor, îmbunătățirea considerabilă a calității și a prezentării produselor. Va crește producția la carne de circa 2.5 ori, la pește de 3,5 ori, la ulei comestibil de peste 3,3 ori, la unt de circa 2,7 ori, la lapte de consum de peste 4 ori, iar la zahăr de circa 1.9 ori.

Pe lîngă reutilarea și dezvoltarea unităților existente, în industria alimentară, în perioada 1960—1965, vor intra în funcțiune 4 fabrici noi de zahăr, o fabrică de ulei, 3 fabrici de lapte praf, precum și fabrici de bere, abatoare, mori, fabrici de pîine etc.

In cadrul abatoarelor se vor crea secții pentru producția preparatelor de carne, secții pentru prelucrarea cărnii de pasăre și a subproduselor, precum și spații frigorifice.

Se va moderniza rețeaua de aprovizionare cu lapte, dotîndu-se centrele de preluare cu agregate de răcire, cisterne izoterme, iar pentru transport, unitățile vor fi dotate cu autodube izoterme și frigorifere.

In vederea sporirii resurselor de pește se vor lua măsuri pentru creșterea producției în apele interioare, prin amenajări de iazuri, eleștee, bălți, bazine de retenție a apelor și se va extinde pescuitul marin.

In unitățile existente și în unitățile ce se vor construi în industria alimentară, se vor introduce linii continue de fabricație, mecanizate și automatizate, care, pe lîngă o productivitate sporită, vor asigura menținerea vitaminelor și a valorii nutritive a produselor, stabilitatea calității și condiții optime de igienă.

Se va acorda o atenție deosebită dezvoltării rețelei frigorifice pentru păstrarea produselor și menținerea calității lor. Față de 1959 spațiul frigorific din întreprinderile industriale, antrepozite și depozite alimentare va fi de circa 3 ori mai mare, mijloacele de transport frigorifice, (vagoane, autodube și cisterne frigorifice și izoterme) vor fi de 4—5 ori mai multe, iar numărul agregatelor frigorifice (dulapuri și vitrine frigorifere) pentru deservirea rețelei comerciale cu amănuntul și a unităților colective (creșe, cămine, cantine, spitale etc.) va spori de circa 10 ori

Capacitățile de înmagazinare vor spori cu peste 230.000 m.p. prin construcții de silozuri, depozite pentru materii prime și produse finite.

Agricultura

1. PRODUCȚIA GLOBALA AGRICOLA va crește pînă în anul 1965 cu 70—80 la sută față de anul 1959.

In această perioadă se prevede încheierea procesului de colectivizare a agriculturii.

Va trebui acordată o și mai mare atenție **dezvoltării gospodăriilor agricole colective, întăririi lor economico-organizatorice.** Gospodăriile colective, pe care statul le sprijină prin mecanizare, credite, semințe de soi, îndrumare agrotehnică, trebuie să dezvolte multilateral gospodăria lor obștească, să sporească continuu producția vegetală și animală.

Un rol deosebit de important în realizarea sarcinii de creștere a producției agricole revine **gospodăriilor agricole de stat**, ca mari producătoare de cereale și produse animale, ca exemplu de gospodărire socialistă, ca factor de seamă în răspîndirea metodelor agro-zootehnice celor mai avansate.

Insemnate fonduri și mijloace materiale vor fi îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului de mecanizare a agriculturii. **Stațiunile de mașini și tractoare** trebuie să-și îmbunătățească continuu activitatea lor și să execute lucrările la timp și de bună calitate. **La sfîrșitul perioadei 1960—1965 în agricultură vor lucra un număr de circa 100.000 de tractoare fizice, peste 70.000 semănători, peste 43.000 combine de cereale păioase, peste 8.000 combine de porumb, precum și alte mașini agricole. Ca urmare, în anul 1965 vor reveni pe un tractor fizic 100 ha. teren arabil față de 270 ha. în 1959.**

Agricultura va folosi în anul 1965 circa 40 milioane tone îngrășăminte organice, peste 2 milioane tone îngrășăminte minerale (500.000 tone substanță activă) și cantități însemnate de insecto fungicide.

In perioada 1960—1965 se vor executa importante lucrări de îmbunătățiri funciare. Pînă la sfîrșitul anului 1965 se prevede a se ajunge la o suprafață de circa 1 milion hectare îndiguite și desecate și cel puțin 800 000 ha irigate.

Se va da o atenție deosebită gospodăririi apelor pentru nevoile agriculturii, ale industriei și ale alimentării centrelor populate.

Inzestrarea tehnică și folosirea rațională a mașinilor folosirea în măsură mai mare a îngrășămintelor, executarea lucrărilor agrotehnice de bună calitate în termene mai scurte și în perioade optime, vor asigura creșterea producției agricole, a productivității muncii și reducerea costurilor de producție.

2. PRODUCȚIA DE CEREALE. In dezvoltarea agriculturii se va acorda în continuare o atenție deosebită producției de cereale, mai ales de grîu și porumb. **Producția totală de cereale și leguminoase boabe se prevede să ajungă în 1965, în condiții climatice normale, la 14—16 milioane tone.** Pînă în anul 1965 lucrările necesare culturii grîului vor fi mecanizate

(Continuare în pag. 2-a)

EXTRASE DIN PROIECT

DIRECTIVELE CONGRESULUI AL III-LEA AL P. M. R.

pentru planul de dezvoltare a economiei naţionale pe anii 1960-1965 şi pentru programul economic de perspectivă

(Urmare din pag. 1-a)

în proporţie de 80—90 la sută. Prin folosirea numărului sporit de tractoare, maşini agricole, termenul de executare a lucrărilor de însămînţare se va scurta la 8—10 zile, iar al celor de recoltat la 7—8 zile.

Se prevede extinderea şi generalizarea în producţie a unor noi soiuri de grîu, de înaltă productivitate şi de calitate superioară, mai timpurii, rezistente la ger şi secetă, la boli şi dăunători şi îndeosebi rezistente la cădere, pentru a uşura recoltarea mecanizată. Pînă în anul 1965 întreaga suprafaţă cultivată cu grîu se va însămînţa numai cu sămînţă din soiuri selecţionate.

În condiţiile unui an agricol normal, producţia de grîu urmează să ajungă la 5—5,4 milioane tone, realizîndu-se o recoltă medie de circa 1.800 kg. grîu la ha. pe întreaga agricultură şi de circa 2.500 kg. la ha. în gospodăriile agricole de stat.

Pînă în anul 1965 se va asigura mecanizarea culturii porumbului în proporţie de 90 la sută la arat şi însămînţat, de 40 la sută la lucrările de întreţinere a culturilor şi într-o proporţie de 35 la sută la lucrările de recoltat. Se vor extinde în anii următori arăturile adînci de toamnă pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb, ceea ce va contribui substanţial la sporirea producţiei la hectar.

Se va acorda o mare atenţie generalizării în producţie a seminţei de porumb dublu hibrid de mare productivitate şi se vor crea şi răspîndi în producţie hibrizii dubli de porumb autohtoni mai bine adaptaţi condiţiilor de cultură din ţara noastră, mai timpurii şi mai rezistenţi la secetă şi la şiştăvire.

Suprafaţa totală cultivată cu porumb va continua să se mărească ajungînd de la 3.665.000 ha. în 1959, la peste 4.000.000 ha. în 1965, din care circa 1.200.000 ha. cu porumb pentru siloz.

Se prevede ca în 1965 să se obţină o producţie totală de 8—9 milioane tone porumb boabe.

Sporirea producţiei de porumb se va realiza, în primul rînd, prin mărirea recoltei la hectar, care va putea să ajungă în condiţiile unui an agricol normal, în medie pe ţară, la 2.500—2.800 kg., iar în gospodăriile agricole de stat la 3.200—3.500 kg.

3. CREŞTEREA ANIMALELOR. In anii 1960—1965 se va acorda în continuare atenţie dezvoltării zootehniei, pentru care există condiţii deosebit de favorabile în ţara noastră. In centrul preocupărilor va sta creşterea numărului şi productivităţii bovinelor şi în special a vacilor de lapte. **Pînă în 1965 se va putea ajunge la un efectiv de aproximativ 5.800.000 bovine, faţă de 4.450.000 în 1959, din care vaci aproximativ 2.900.000 faţă de 2.156.000 în 1959.**

Se prevede creşterea numărului de vaci în gospodăriile agricole de stat şi a vacilor proprietate obştească a gospodăriilor agricole colective. In sectorul agricol de stat numărul vacilor va trebui să crească de la 60.000 în 1959, la peste 300.000 în 1965.

Se prevede ca în 1965 să se ajungă la circa 13 milioane ovine, din care peste 8,5 milioane cu lînă fină şi semifină.

In vederea îmbunătăţirii raselor de animale, se vor folosi într-o măsură mai mare însămînţările artificiale la vaci şi oi, ajungîndu-se ca în anul 1965 să fie însămînţate artificial 50—60 la sută din numărul de vaci şi de oi.

Efectivul de porci va trebui să ajungă în 1965 la circa 7.500.000, faţă de 4.300.000 în 1959 punîndu-se accentul pe creşterea porcinelor din rasele precoce de carne.

O mare extindere va trebui să capete creşterea păsărilor pentru carne şi ouă: se vor organiza mari crescătorii mecanizate în apropierea oraşelor şi centrelor industriale importante.

Se prevede ca producţia totală de carne să se dubleze, ajungînd în 1965 la 1.700.000—1.800.000 tone greutate vie. Din această producţie, circa 900.000 tone va fi carne de porc, circa 600.000 tone carne de bovine, circa 120.000 tone carne de oaie şi circa 120.000 tone carne de pasăre. Ca urmare, **producţia totală de carne greutate vie la 100 ha se prevede să ajungă în 1965 la circa 12,5 tone faţă de 6 tone în 1959.**

Se prevede ca producţia totală de lapte să ajungă în anul 1965 la peste 50 milioane hl. faţă de circa 25 milioane hl. în 1959, revenind circa 375 hl. la 100 ha faţă de 177 hl. în 1959.

Producţia de ouă va creşte la 4,5—5 miliarde bucăţi faţă de aproape 2,2 miliarde bucăţi în 1959.

In vederea acoperirii nevoilor industriei **se prevede ca în 1965 producţia de lînă să ajungă de la 21.000 tone obţinute în 1959, la circa 37.000 tone, din care circa 27.000 tone lînă fină şi semifină.**

Pentru creşterea productivităţii muncii şi scăderea preţului de cost al produselor animale, se vor mecaniza principalele procese de producţie zootehnice, care cer un volum mare de muncă şi aceasta în primul rînd la gospodăriile agricole de stat.

Porumbul, şi mai ales porumbul de siloz, trebuie să devină furajul principal în hrănirea animalelor.

Pentru a se asigura o cantitate mai mare de furaje se vor extinde culturile duble şi intercalate, precum şi suprafeţele cultivate cu plante bogate în proteine ca lucernă, trifoi, mazăre şi sola furajeră. Prin lucrări de ameliorare, îngrăşare şi întreţinere, **producţia păşunilor şi fîneţelor naturale trebuie să se mărească de la 4.000 kg. masă verde la hectar, cît este astăzi, la cel puţin 10.000 kg. în 1965.**

Se va organiza producţia industrială a furajelor combinate. De asemenea se vor valorifica reziduurile industriale bogate în proteine, în special făina de sînge, de carne, de oase şi se va extinde folosirea melasei, borhoturilor, tărîţelor şi şroturilor precum şi-a proteinelor sintetice în furajarea animalelor.

4. CULTURA PLANTELOR TEHNICE, LEGUMELOR ŞI CARTOFULUI. Se prevede sporirea producţiei de **sfeclă de zahăr** la hectar, pînă în 1965, la circa 25.000 kg. faţă de 17.000 kg. în 1959.

Prin mărirea suprafeţelor irigate şi prin folosirea unor cantităţi mai mari de îngrăşăminte organice şi minerale, se vor asigura producţii mai mari la hectar şi recolte anuale mai stabile. De asemenea, se vor introduce în cultură noi soiuri de seminţe monogerme şi cu conţinut ridicat de zahăr.

Se va cultiva anual o suprafaţă de peste 500.000 ha cu **floarea-soarelui**, punîndu-se un accent mai mare pe sporirea producţiei la hectar, astfel ca în 1965 să se realizeze cel puţin 1.500 kg. în medie la hectar.

Producţia de **cartofi** va creşte de la circa 2.900.000 tone în anul 1959, la 4,5—5.000.000 tone în 1965, prin sporirea producţiei la hectar, care trebuie să ajungă, pe ţară, la peste 15.000 kg.

Suprafaţa cultivată cu **legume** va ajunge pînă la circa 185.000 ha. prevăzîndu-se o producţie de circa 3.300.000 tone. Producţia de legume va creşte prin extinderea suprafeţelor irigate. Se vor dezvolta zone şi unităţi specializate în jurul oraşelor mari şi al centrelor industriale şi se vor extinde suprafeţele cultivate cu legume în sere şi răsadniţe.

5. POMICULTURA ŞI VITICULTURA. Pentru mărirea producţiei de fructe, se prevede extinderea plantaţiilor de pomi de la 190.000 ha. în 1959 pînă la 300.000 ha. în 1965. Orientîndu-ne spre îmbunătăţirea raportului dintre specii, urmează ca în anul 1965 circa 32 la sută din totalul pomilor să fie meri şi peri, 17 la sută cireşi, vişini, caişi şi piersici. Se prevede ca producţia de **fructe** să ajungă, în condiţii climaterice normale, **la circa 1.700.000 tone în 1965 faţă de 1.170.000 tone în 1959.**

In cultura viţei de vie, accentul principal se va pune pe îmbunătăţirea calitativă a patrimoniului viticol, asigurîndu-se o dezvoltare deosebită varietăţilor de struguri de masă şi pentru vinuri de calitate superioară.

Se prevede ca în anul 1965 suprafaţa viilor să crească la **peste 300.000 ha.,** de pe care să se obţină în ani normali de climă o producţie de circa 1.400.000 tone struguri, cu aproape 50 la sută mai mult decît producţia medie pe ultimii 5 ani.

Noile plantaţii se vor face în primul rînd în bazinele viticole pe baza lucrărilor de zonare a producţiei agricole şi a raionării soiurilor şi îndeosebi pe terenuri în pantă, erodate, pe terenuri nisipoase, care nu pot fi valorificate în mod economic prin alte culturi. Se vor face plantări sistematice care să permită mecanizarea lucrărilor viticole. Se va urmări stabilirea unui raport just între producţia strugurilor de masă şi a celor pentru vin, astfel ca ponderea strugurilor de masă să crească la circa 30 la sută din totalul producţiei.

Investiţii — construcţii

Pentru a se asigura dezvoltarea forţelor de producţie în ritmul şi la nivelul prevăzut şi ţinînd seama de creşterea treptată a resurselor materiale şi financiare, SE PREVEDE PENTRU PERIOADA 1960—1965 UN VOLUM DE INVESTIŢII DIN FONDURILE STATULUI DE 170—180 MILIARDE LEI, DE CIRCA DOUA ORI MAI MARE FAŢA DE PERIOADA 1954—1959. Se prevede că gospodăriile agricole colective, cooperaţia meşteşugărească şi cooperaţia de consum vor realiza din fonduri proprii pentru nevoile dezvoltării lor economice un volum de investiţii de peste 11 miliarde lei.

Partea cea mai mare din investiţiile statului — şi anume 58-59 la sută — va fi îndreptată spre continuarea dezvoltării industriei, din care circa trei sferturi vor fi alocate ramurilor industriale hotărîtoare ale economiei naţionale. Astfel, circa 32 la sută din aceste investiţii vor fi alocate pentru creşterea bazei energetice (combustibil şi energie electrică), circa 23 la sută pentru industria metalurgică şi a construcţiilor de maşini şi circa 20 la sută pentru industria chimiei. Din totalul investiţiilor pentru industrie se va aloca circa 11 la sută pentru industria uşoară şi alimentară.

In vederea creării condiţiilor materiale necesare sporirii însemnate a producţiei agricole, în perioada 1960—1965 se prevede pentru agricultură un volum de investiţii de circa 13 la sută din totalul investiţiilor de stat.

In ramura transporturilor şi telecomunicaţiilor, investiţiile în perioada 1960—1965 vor fi de circa două ori mai mari decît în perioada 1954—1959 reprezentînd circa 9 la sută din volumul total al investiţiilor.

Se prevede ca peste 11 la sută din volumul total al investiţiilor să fie alocat acţiunilor social-culturale: construcţii de locuinţe, dezvoltarea învăţămîntului de toate gradele, ocrotirea sănătăţii, cercetări ştiinţifice şi cultură.

Orientarea generală a investiţiilor are în vedere mărirea ritmului reproducţiei socialiste lărgite şi creşterea mai rapidă a venitului naţional, în scopul ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii.

In raport cu ritmul de dezvoltare al economiei, volumul total al construcţiilor va creşte în 1965 de circa 2 ori faţă de anul 1959.

Progresul tehnic şi cercetările ştiinţifice

O condiţie principală pentru îndeplinirea cu succes a planului economic pe anii 1960—1965 este introducerea tehnicii celei mai noi în toate ramurile economiei naţionale. Se va acorda o deosebită atenţie mecanizării şi automatizării complexe a producţiei, proceselor tehnologice avansate, specializării şi cooperării în industrie, introducerii în producţie a realizărilor ştiinţei şi tehnicii moderne.

Cercetarea ştiinţifică este chemată să dea o contribuţie importantă la introducerea tehnicii noi şi la soluţionarea problemelor tehnico-economice pe care le ridică dezvoltarea economiei naţionale.

Cercetările ştiinţifice în domeniul agriculturii vor urmări crearea de hibrizi de porumb, de noi soiuri de grîu şi alte plante agricole, de mare productivitate, perfecţionarea metodelor agrotehnice diferenţiate pe zone pedo-climatice, ameliorarea raselor de animale.

In biologie se vor intensifica cercetările în special în sectoarele geneticii, fiziologiei, biochimiei şi biofizicii, cu aplicaţii practice în medicină şi agricultură.

In ştiinţele medicale, pe lîngă continuarea studiilor privind virozele, bolile reumatismale, pulmonare şi profesionale, se vor dezvolta în mod deosebit cercetările în domeniul bolilor cardiovasculare şi cancerului, precum şi în pediatrie.

Creşterea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost şi îmbunătăţirea continuă a calităţii produselor

Creşterea continuă şi în ritm susţinut a productivităţii muncii în toate ramurile producţiei materiale reprezintă condiţia ridicării permanente a nivelului de trai al oamenilor muncii şi factorul hotărîtor al victoriei orînduirii socialiste.

In următorii şase ani, productivitatea muncii pe salariat, pe ansamblul industriei, va creşte cu circa 60—65 la sută, ca urmare a introducerii tehnicii noi, folosirii mai bune a tehnicii existente, adîncirii specializării producţiei şi lărgirii cooperării întreprinderilor, extinderii pe scară largă a metodelor de muncă avansate, ridicării calificării cadrelor, îmbunătăţirii continue a organizării muncii şi ridicării pe o treaptă mai înaltă a întrecerii socialiste.

Reducerea sistematică a preţului de cost în industrie, transporturi, construcţii, agricultură, a cheltuielilor de circulaţie în comerţul socialist constituie sursa principală pentru creşterea acumulărilor necesare investiţiilor şi pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Preţul de cost în industria republicană se va reduce pînă la finele anului 1965 cu 15—16 la sută faţă de 1959.

In staţiunile de maşini şi tractoare, preţul de cost al hectarului de arătură normală urmează să scadă cu circa 40 la sută.

In gospodăriile agricole de stat trebuie luate toate măsurile necesare în vederea scăderii preţului de cost la principalele produse agricole vegetale şi animale, în medie cu cel puţin 30 la sută faţă de realizările anului 1959. In comerţul socialist, nivelul cheltuielilor de circulaţie se va reduce cu circa 25 la sută faţă de 1959.

In perioada 1960—1965, economiile totale provenite din reducerea preţului de cost şi a cheltuielilor de circulaţie faţă de 1959 vor însuma circa 80—82 miliarde de lei.

Dezvoltarea învăţămîntului

Principalele sarcini ale învăţămîntului în perioada 1960—1965 sînt: încheierea generalizării învăţămîntului de 7 ani pînă în anii 1962—1963; pregătirea muncitorilor calificaţi, a cadrelor medii şi superioare necesare dezvoltării economiei naţionale, culturii şi ocrotirii sănătăţii; legarea tot mai strînsă a învăţămîntului cu practica construcţiei socialiste. In această perioadă va începe trecerea treptată la învăţămîntul general de 8 ani durata învăţămîntului de cultură generală ajungînd astfel la 12 ani.

Pentru lărgirea bazei materiale a învăţămîntului de toate gradele se vor acorda, din fondurile statului, investiţii de peste două ori mai mari decît în perioada 1954—1959.

In anii 1960—1965 se vor construi circa 15.000 săli de clasă, din care circa 4.000 săli de clasă în şcolile de cultură generală în oraşe şi centre muncitoreşti şi circa 11.000 săli de clasă în localităţile rurale.

In anii 1960—1965 se vor pregăti în şcoli profesionale şi tehnice şi vor intra în producţie noi cadre de muncitori calificaţi în număr de circa 260.000, peste 100.000 cadre tehnice medii şi circa 54.000 cadre cu pregătire superioară.

In învăţămîntul superior se va da o atenţie deosebită învăţămîntului tehnic, numărul celor admişi în anul I al institutelor tehnice mărindu-se pînă în 1965 de aproape 2 ori faţă de 1959. In 1965, numărul total al inginerilor în economia naţională va fi de aproximativ 80.000 faţă de circa 59.000 în 1959.

Pentru a da posibilitate unui număr tot mai mare de oameni ai muncii să absolve şcolile medii şi superioare, fără scoatere din producţie, se va dezvolta în continuare învăţămîntul seral şi fără frecvenţă.

Venitul naţional şi creşterea bunăstării oamenilor muncii

CREŞTEREA VENITULUI NAŢIONAL ASIGURA INTENSIFICAREA RITMULUI REPRODUCŢIEI SOCIALISTE LARGITE ŞI RIDICAREA CONTINUA A NIVELULUI DE TRAI AL OAMENILOR MUNCII.

Dezvoltarea economiei naţionale în proporţiile prevăzute va avea drept rezultat creşterea venitului naţional de 1,7—1,8 ori în 1965 faţă de 1959. Fondul de consum al populaţiei va creşte în această perioadă de 1,6—1,7 ori.

In toate ramurile economiei naţionale va continua să se aplice cu consecvenţă politica de cointeresare materială a oamenilor muncii pe baza principiului socialist al repartiţiei după cantitatea şi calitatea muncii depuse.

SALARIUL REAL AL MUNCITORILOR, INGINERILOR, TEHNICIENILOR ŞI FUNCŢIONARILOR VA CREŞTE PINA IN 1965 CU CIRCA 40—45 LA SUTA FAŢA DE NIVELUL REALIZAT IN A DOUA JUMATATE A ANULUI 1959, în urma aplicării măsurilor hotărîte de Plenara C.C. al P.M.R. din iulie 1959 cu privire la ridicarea nivelului de trai. Calea principală de creştere a salariului real va fi mărirea salariului nominal corespunzător ridicării productivităţii muncii, precum şi scăderea treptată a preţurilor de vînzare a bunurilor de consum, ca urmare a reducerii preţului de cost. **In toate ramurile şi întreprinderile, productivitatea muncii va trebui să crească mai rapid decît salariul mediu, pentru a asigura reducerea continuă a preţului de cost şi sporirea acumulărilor.**

VENITURILE REALE ALE ŢARANIMII VOR CREŞTE CU CIRCA 40 LA SUTA IN 1965 FAŢA DE 1959, ca urmare în principal a sporirii însemnate a producţiei agricole şi mai ales a producţiei-marfă, prin valorificarea produselor agricole către stat pe calea contractărilor şi achiziţiilor.

Creşterea veniturilor salariaţilor şi ţărănimii va asigura o sporire importantă a consumului de mărfuri şi dezvoltarea serviciilor către populaţie.

Volumul desfacerilor de mărfuri cu amănuntul prin comerţul socialist va spori de circa 2 ori.

In vederea îmbunătăţirii deservirii populaţiei, reţeaua comercială cu amănuntul va creşte cu circa 5.000 unităţi, care trebuie să fie repartizată mai bine teritorial şi mai aproape de consumatori.

Se va dezvolta producţia industriei locale pe baza valorificării mai intense a materiilor prime locale, ţinîndu-se seama de cerinţele populaţiei.

Pentru dezvoltarea **activităţii culturale şi artistice** se vor construi noi aşezăminte de artă şi cultură: teatre, cluburi muncitoreşti, case de cultură şi biblioteci; se va dezvolta baza materială a culturii fizice şi sportului de masă.

Se vor construi circa 200 cinematografe noi şi se va înzestra reţeaua cinematografică de la sate cu peste 4.000 aparate.

Reţeaua de radiodifuziune şi televiziune va fi dezvoltată pentru ca emisiunile să acopere pînă în 1965 întreg teritoriul ţării. In acest scop se vor instala 21 posturi noi de radioemisie şi 12 de televiziune.

In domeniul ocrotirii sănătăţii se va pune accentul pe măsuri cu caracter preventiv, prin dezvoltarea activităţii antiepidemice şi de igienă, sporirea măsurilor de protecţie a muncii şi de prevenire a bolilor profesionale şi a accidentelor. Se va dezvolta şi îmbunătăţi continuu asistenţa medicală ambulatorie, se vor construi circa 100 policlinici noi în raioane şi centre urbane.

Se va îmbunătăţi asistenţa medicală ce se acordă în circumscripţiile rurale. Se va mări numărul circumscripţiilor sanitare; se va asigura înzestrarea reţelei sanitare cu aparatură tehnico-medicală în cantităţi suficiente şi de un nivel corespunzător.

In domeniul gospodăriei comunale, reţeaua de distribuţie a apei potabile va creşte în următorii 6 ani cu circa 1.700 km.; se va introduce alimentarea cu apă potabilă în încă circa 30 oraşe.

Reţeaua de canalizare va creşte cu circa 1.700 km.; pînă în 1965 se va introduce canalizarea în alte circa 20 oraşe.

Se va dezvolta reţeaua de hoteluri, parcuri şi spaţii verzi şi se va intensifica acţiunea de modernizare a străzilor.

Transportul orăşenesc de persoane se va îmbunătăţi prin sporirea parcului de mijloace de transport în comun, în special prin dezvoltarea parcului de autobuze. Pînă în 1965 numărul total al vehiculelor va creşte cu peste 2.000.

In anii 1960—1965 se vor electrifica peste 4.000 sate, adică de 3 ori mai mult decît în anii 1954—1959.

II.

Liniile directoare ale programului de dezvoltare a economiei naţionale în perspectivă

Directivele pentru dezvoltarea economiei naţionale pe anii 1960—1965 reprezintă un măreţ program de muncă şi de luptă al partidului şi al întregului popor: îndeplinirea prevederilor cuprinse în aceste Directive va ridica economia naţională pe o treaptă superioară, creînd condiţiile unui nou şi puternic avînt al forţelor de producţie şi a creşterii bunăstării poporului.

Planul de 6 ani va constitui prima etapă a programului de perspectivă al dezvoltării economiei naţionale pînă în anul 1975 a cărui schiţă s-a întocmit pe baza studiilor efectuate în ultimii doi ani.

PROGRAMUL DE DEZVOLTARE A ECONOMIEI NAŢIONALE IN PERSPECTIVA VA FI ORIENTAT IN DIRECŢIA CREŞTERII INTENSE ŞI MULTILATERALE A FORŢELOR DE PRODUCŢIE IN VEDEREA DESAVIRŞIRII CONSTRUCŢIEI SOCIALISTE ŞI TRECERII TREPTATE LA CONSTRUIREA COMUNISMULUI.

ACEST PROGRAM VA TREBUI SA ASIGURE DEZVOLTAREA ARMONIOASA A TUTUROR RAMURILOR ECONOMIEI NAŢIONALE, ACORDINDU-SE IN CONTINUARE PRIORITATE INDUSTRIEI GRELE, PRECUM ŞI REALIZAREA UNUI ASEMENEA BELŞUG DE PRODUSE CARE SA PERMITA RIDICAREA BUNASTARII POPORULUI MUNCITOR LA NIVELUL CELOR MAI AVANSATE ŢARI DIN LUME.

Din studiile efectuate, care stau la baza schiţei-program, rezultă posibilitatea creşterii PRODUCŢIEI INDUSTRIALE în următorii 15 ani de peste 6 ori faţă de anul 1959. IN 1975 PRODUCŢIA VA PUTEA SA AJUNGA LA UN NIVEL DE PESTE 26 ORI MAI MARE DECIT IN 1938.

Creşterea continuă a nivelului de trai al populaţiei cere **sporirea în măsură însemnată a producţiei bunurilor de larg consum,** astfel încît să se asigure apropierea consumului principalelor produse pe locuitor de nivelul pe care îl vor atinge în perspectivă ţările astăzi mai dezvoltate din punct de vedere economic.

Vor fi create condiţiile unei creşteri masive a producţiei şi productivităţii muncii în agricultură.

Marea gospodărie agricolă socialistă, multilateral dezvoltată în funcţie de condiţiile climatice şi pedologice ale fiecărei zone, va da posibilitatea obţinerii unor randamente superioare pe unitate de suprafaţă, la un preţ de cost în continuă scădere.

Producţia de cereale va constitui şi pe viitor baza dezvoltării întregii producţii agricole.

Producţia cerealieră şi furajeră în special porumbul siloz, precum şi ridicarea productivităţii păşunilor şi fîneţelor naturale, vor asigura condiţii pentru **un puternic avînt al zootehniei;** se va pune un accent deosebit pe mărirea numărului de animale în gospodăriile agricole de stat şi a turmei obşteşti din gospodăriile agricole colective.

O atenţie specială se va da plantelor tehnice (sfecla de zahăr, floarea-soarelui, plante textile), precum şi dezvoltării legumiculturii, pomiculturii şi viticulturii.

Pentru a asigura recolte care să acopere nevoile de consum şi în anii cu condiţii nefavorabile de climă, în următorii 10—15 ani se vor termina pe întreg teritoriul ţării principalele lucrări de îmbunătăţiri funciare (îndiguiri, desecări şi combaterea eroziunii); se va da o atenţie deosebită folosirii raţionale şi complexe a resurselor de apă şi se va mări suprafaţa irigată pînă la circa 2 milioane hectare.

Pînă în anii 1968—1970, agricultura va fi dotată cu numărul necesar de tractoare şi maşini agricole, care să asigure mecanizarea complectă a lucrărilor, executarea lor la timp şi în bune condiţii. Agricultura va dispune de cel puţin 150.000 tractoare (revenind un tractor la circa 70 ha. teren arabil), 73.000 semănători, peste 45.000 combine de păioase, 18.000 combine de recoltat porumb, precum şi un număr mare de alte maşini agricole.

Se vor folosi pentru toate culturile seminţe de soi, selecţionate, de mare productivitate.

In jurul anului 1975 agricultura va primi anual 5—6 milioane tone îngrăşăminte chimice (echivalent cu 1,5—2 milioane tone în substanţă activă, revenind peste 150 kg. la hectar teren arabil) şi vor fi satisfăcute necesităţile de insectofungicide şi ierbicide ale agriculturii.

Ca urmare a mecanizării şi chimizării agriculturii, folosirii pe scară largă a seminţelor de soi şi a îmbunătăţirii raselor de animale, precum şi a creşterii importante a numărului de specialişti din agricultură **SE CONSIDERA POSIBIL CA IN ACEASTA PERIOADA PRODUCŢIA AGRICOLA SA CREASCA DE APROXIMATIV 3 ORI, din care producţia vegetală de peste 2,5 ori, iar producţia animală de peste 4 ori.** Spre sfîrşitul perioadei **1960—1975 urmează să se realizeze 20—22 milioane tone cereale şi leguminoase boabe, din care 5—6 milioane tone grîu—secară şi 10—12 milioane tone porumb; 8—9 milioane tone sfeclă de zahăr; circa 1 milion tone floarea-soarelui; peste 6 milioane tone cartofi.**

Pe baza creşterii producţiei cerealiere şi furajere se prevede sporirea însemnată a şeptelului şi a producţiei animale, astfel ca spre sfîrşitul perioadei **efectivul de bovine să ajungă la 8—9 milioane capete, din care 4—4,5 milioane vaci, iar numărul porcilor la circa 10 milioane capete.** Din numărul total de 13—14 milioane ovine se prevede ca circa 80 la sută să **fie cu lînă fină şi semifină.**

Suprafaţa viilor va ajunge în această perioadă la circa 450 mii ha. şi a livezilor la circa 550 mii ha., realizîndu-se o producţie totală de 3—3,5 milioane tone struguri şi 3,5—4 milioane tone fructe.

Dezvoltarea industriei, agriculturii, construcţiilor, transporturilor şi a celorlalte ramuri ale producţiei materiale, concomitent cu reducerea cheltuielilor materiale de producţie, va determina **creşterea însemnată a venitului naţional,** condiţie a reproducţiei socialiste lărgite şi a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Creşterea însemnată a productivităţii muncii, ca urmare a progresului tehnic, creează posibilitatea reducerii treptate a duratei zilei de muncă încă în decursul planului de şase ani, începînd cu ramurile industriale cu muncă grea şi extinzîndu-se la toate sectoarele de activitate economică şi social-culturală.

Vor creşte veniturile reale ale oamenilor muncii pe calea măririi salariilor şi pensiilor, a reducerii treptate a preţurilor, tarifelor şi impozitelor; veniturile ţărănimii vor spori mai ales ca urmare a creşterii producţiei agricole şi, în principal, a producţiei-marfă.

Se prevede posibilitatea ca în următorii 10—15 ani consumul anual la principalele produse alimentare, calculat pe locuitor, să atingă un nivel de 60—70 kg. la carne, 350—380 litri lapte şi produse lactate, 35—40 kg. zahăr şi produse zaharoase. Consumul de textile, calculat pe locuitor, va creşte spre sfîrşitul perioadei de 15 ani de 3—3,5 ori, iar cel de încălţăminte va ajunge la aproximativ 3,5—4 perechi pe locuitor. Volumul sporit de mobilă, aparate de radio, televizoare, frigidere, maşini de spălat rufe şi altele va asigura un nivel ridicat de înzestrare şi confort al gospodăriilor. Se va extinde alimentaţia publică, producţia semifabricatelor culinare şi a utilajelor pentru uzul gospodăresc în scopul uşurării muncii casnice.

Se vor aloca fonduri materiale şi băneşti din ce în ce mai însemnate pentru dezvoltarea învăţămîntului, ocrotirii sănătăţii, extinderii instituţiilor de educaţie şi recreaţie a copiilor (grădiniţe şi creşe), serviciilor culturale (cinematograf, radio, televiziune, teatru), serviciilor pentru odihnă, sport, turism şi recreaţie; serviciilor de gospodărie comunală, transport şi locuinţe.

In domeniul gospodăriei comunale se va realiza, în linii generale, în toate oraşele ţării şi în centrele muncitoreşti, înzestrarea cu instalaţii tehnico-edilitare principale, necesare unei deserviri corespunzătoare (alimentări cu apă, canalizări, transport în comun, iluminat public, salubritate etc.). **Se creează condiţiile ca, spre sfîrşitul perioadei, să se realizeze electrificarea tuturor localităţilor rurale din ţara noastră.**

Pentru creşterea **nivelului cultural** al oamenilor muncii se prevede dezvoltarea învăţămîntului de toate gradele; **se va generaliza învăţămîntul de 8 ani şi se va extinde în continuare învăţămîntul mediu şi superior.** Va fi dezvoltată în continuare baza materială a învăţămîntului şi cercetărilor ştiinţifice. Se va acorda atenţie deosebită cercetărilor ştiinţifice legate de folosirea energiei atomice în scopuri paşnice, de mecanizarea şi automatizarea producţiei, de folosirea pe o scară largă a realizărilor din fizică, chimie şi biologie cu aplicaţii practice în economie, precum şi utilizării maşinilor electronice.

In domeniul **ocrotirii sănătăţii** se va pune accentul pe larga dezvoltare a medicinii preventive, pe lărgirea reţelei sanitare, dezvoltarea măsurilor de protecţia muncii şi prevenirea bolilor profesionale, pe lărgirea reţelei de case de odihnă pentru oamenii muncii.

★

Pe baza studiilor efectuate pînă acum, a schiţei-program întocmite şi a indicaţiilor cuprinse în Directive, se va trece la elaborarea programului de dezvoltare în perspectivă a economiei pînă în 1975. Totodată se va examina oportunitatea extinderii programului de perspectivă pînă în 1980. Prevederile acestui program, ritmul şi termenele de realizare a unora din obiective se vor preciza şi îmbunătăţi continuu, pe calea elaborării planurilor economice, corespunzător condiţiilor concrete şi schimbărilor ce vor avea loc în procesul desăvîrşirii construcţiei socialiste.

Infăptuirea obiectivelor planului economic va însemna o nouă şi strălucită afirmare a nesecatelor resurse de energie creatoare ale poporului muncitor puse în slujba înfloririi patriei socialiste, a făuririi propriei sale bunăstări, o nouă şi puternică demonstrare a superiorităţii economiei socialiste.

Un factor de mare însemnătate în realizarea cu succes a planurilor noastre economice îl reprezintă colaborarea frăţească cu Uniunea Sovietică şi cu celelalte ţări ale sistemului mondial socialist.

Dezvoltarea multilaterală a economiei ţării noastre va constitui o contribuţie de seamă la creşterea puterii economice a sistemului socialist mondial, la obţinerea victoriei istorice a socialismului în întrecerea paşnică cu capitalismul în producţia materială — sfera hotărîtoare a activităţii omeneşti, la întărirea forţelor păcii în întreaga lume.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn îşi exprimă convingerea că eroica noastră clasă muncitoare, harnica ţărănime muncitoare, intelectualitatea, toţi oamenii muncii vor întîmpina cu entuziasm măreţele obiective stabilite în Directive şi vor munci cu abnegaţie, sub conducerea partidului, pentru înfăptuirea cu succes a prevederilor planului de dezvoltare economică pe şase ani, etapă hotărîtoare în opera de desăvîrşire a construcţiei socialiste în Republica Populară Romînă.

Pentru mai mult lapte, mai multă carne şi lînă

Membrii gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din Valda, regiunea Oradea, au obţinut în fiecare an succese tot mai însemnate în sporirea producţiei agricole. In anul 1958, de pildă, ei au scos în medie peste 4.500 kg porumb la ha, iar în 1959 o producţie de 6.520 kg. porumb boabe la ha, pentru care au primit premiul întîi pe ţară în cadrul concursului organizat de Ministerul Agriculturii pentru cultivatorii de porumb.

Colectiviştii din Valda au realizat producţii destul de bune şi în sectorul zootehnic. In 1959, bunăoară, producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 1.800 litri, cea de lînă de oaie de 4,74 kg; la două fătări gospodăria a obţinut cîte 14 purcei pe cap de scroafă.

Datorită creşterii suprafeţei de teren, prin intrarea în anul trecut a tuturor sătenilor în gospodărie, numărul de animale raportat la suta de ha nu este actualmente satisfăcător. Avînd drept ţel dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, în acest an, colectiviştii de aici vor spori simţitor numărul de animale. Astfel, prin intrarea în producţie a peste 20 de capete tineret taurin şi prin cumpărarea de animale din fonduri proprii, efectivul de taurine va ajunge, la sfîrşitul anului, la 179 de capete, din care 87 vaci de lapte, ceea ce revine 10 vaci la suta de ha. Cel al porcinelor va creşte la 240 de capete, din care 40 de scroafe fătătoare iar cel al ovinelor la 639 de capete.

Dar pentru a obţine mai mult lapte, mai multă carne şi lînă nu-i suficient să măreşti numai numărul de animale, ci trebuie să obţii de la ele şi producţii sporite.

In acest scop pe lîngă menţinerea în producţie a exemplarelor productive, un rol de seamă îl are buna hrănire, întreţinere şi adăpostire a animalelor.

— După cum vedeţi noi ne-am propus să sporim pînă la sfîrşitul anului cu peste sută la sută numărul vacilor de lapte şi cu aproape 50 la sută cel al ovinelor, iar pentru a le asigura acestora hrana necesară am mărit suprafaţa cultivată cu plante furajere de la 77 ha. cît am avut în anul 1959, la 158 ha. In plus avem şi 70 de ha fîneţe naturală, mi-a spus tov. Alexandru Nagy, agronomul şi preşedintele gospodăriei.

Pe suprafaţa destinată bazei furajere, colectiviştii din Valda au însămînţat diferite culturi furajere cum sînt: lucernă, trifoi, borceag pentru fîn, sfecla furajeră, porumb pentru siloz şi altele, care asigură animalelor, în tot timpul anului, o hrană variată şi de calitate. Cu porumb pentru siloz, de pildă, au fost însămînţate, în această primăvară, 35 de ha, faţă de 3 ha cîte au fost cultivate în 1959, iar în cultură dublă vor mai fi însămînţate încă 5 ha.

Pentru a se obţine producţii mari, porumbul pentru siloz a fost însămînţat într-un teren tot aşa de bine pregătit ca şi cel destinat pentru boabe, iar terenul ocupat cu trifoi şi lucernă veche sau cu fîneţe naturale a fost grăpat în primăvară. In felul acesta, producţia medie planificată de 40.000 kg. porumb pentru siloz la ha, 8.000 kg. lucernă fîn, 5.000 kg. trifoi fîn, 2.500 kg. fîn natural la ha, vor fi nu numai realizate, dar şi depăşite.

Cultivînd lucerna şi trifoi pe o suprafaţă de 76 de ha şi porumb pentru siloz pe 40 de ha, colectiviştii asigură animalelor un furaj de o înaltă valoare nutritivă şi în cantităţi suficiente. Astfel, de pe acum şi pînă toamna tîrziu hrana de bază a animalelor o constituie aici lucerna masă verde pălită; în timpul iernii fînul de trifoi şi cel natural va fi completat cu porumb însilozat. Pe lîngă acest furaj, colectiviştii vor reţine, din producţia acestui an, pentru hrana animalelor şi 167,4 tone de porumb boabe, 51,2 tone orz şi 17,8 tone ovăz, adică mai mult decît dublu faţă de 1959.

Deoarece gospodăria nu are păşune, iar o păşune bună, asigură o producţie sporită de lînă — păşunatul oilor se face aici pe 20 de ha de fîneţe naturale. Pentru ca această suprafaţă să asigure în tot timpul verii o hrană suficientă oilor, păşunatul se face pe parcele.

Animalele au condiţii bune de adăpostire în construcţiile ridicate pînă acum şi cele 3 obiective ce se vor dura în acest an.

Rezultate bune din creşterea animalelor se pot obţine numai atunci cînd pe lîngă asigurarea unui furaj de calitate şi adăposturi sănătoase, acestea sînt îngrijite şi hrănite în mod raţional. Pentru aceasta, în gospodăria colectivă din Valda s-a acordat atenţia cuvenită permanentizării îngrijitorilor de animale. Astfel, mulgătorii Ladislau Csete şi Ştefan Matei, crescătorul de porci Eugen Kocsis sau ciobanul Iosif Kelemen şi alţii muncesc de 3—4 ani în acest sector de activitate. De asemenea, începînd cu 1960 în sectorul zootehnic s-a introdus retribuirea muncii nu numai după zilele muncă efectuate ci şi după rezultatele obţinute în producţie.

Ca urmare a acestor măsuri pe primele 4 luni ale anului 1960, planul de producţie la lapte şi la purcei a fost depăşit cu 10 la sută. Rezultatele obţinute pînă acum arată că pot fi realizate şi depăşite producţiile pe care şi le-au planificat colectiviştii pe anul 1960: 2.600 kg lapte pe cap de vacă furajată, 15 purcei de scroafă la două fătări şi 4,8 kg lînă pe cap de oaie.

Realizarea şi depăşirea producţiei planificate în sectorul zootehnic va permite gospodăriei să vîndă statului cantităţi mai mari decît cele 70.000 kg lapte de vacă, 19.000 kg carne de porc şi vită, 2.000 kg. de lînă contractate pînă acum. Astfel, şi venitul bănesc de 553.800 lei propus a se obţine din valorificarea produselor animaliere va fi cu siguranţă realizat şi poate chiar depăşit.

V. CAZACU

Cifre şi fapte

• In gospodăria colectivă din Fibiş, raionul Lipova, se realizează însemnate economii la construcţii. Astfel, un coteţ de păsări făcut de curînd dintr-un schelet de lemn cu pereţii din nuiele împletite, care se va tencui cu mortar de lut şi acoperit cu paie, a costat 24.000 lei în loc de 44.000 lei cît ar fi costat dacă nu erau folosite materialele locale proprii.

• Gospodăria colectivă din Conţeşti, raionul Zimnicea, şi-a propus să dezvolte în acest an ferma de păsări. Pînă mai acum cîteva zile, au fost scoşi de la incubatoarele gospodăriei peste 2.000 de pui de găină şi boboci de raţă.

• O măsură bună pentru dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriilor colective este şi aceea care priveşte oprirea tineretului valoros pentru prăsilă. Gospodăria colectivă din Cernei, raionul Ineu, a oprit în acest scop toate mieluţele din acest an, astfel că turma gospodăriei a ajuns la 651 de capete.

• După ce au asigurat construcţiile zootehnice necesare, colectiviştii din Dăeni, raionul Hîrşova, au început acum construcţia sediului gospodăriei. Ea va avea 12 încăperi şi o mare sală de spectacole cu o capacitate de 600 locuri.

• Adunarea generală a membrilor gospodăriei colective din comuna Variaş, raionul Sînnicolaul Mare, a hotărît să se aloce din veniturile gospodăriei suma de 850.000 lei pentru construcţii de grajduri, saivane, coteţe etc.

• Membrii gospodăriei colective „7 Noiembrie" din Cocargeaua, raionul Feteşti, şi-au propus ca pînă la sfîrşitul acestui an să mărească efectivele de animale astfel: taurine 348 capete, ovine 3.680 capete, păsări 2.000.

• In gospodăria colectivă din Alexeni, raionul Urziceni, s-a plantat în acest an vie nobilă pe suprafaţa de 13 ha.

• Printre măsurile care duc la cointeresarea colectiviştilor este şi acordarea de avansuri băneşti lunare sau trimestriale. Pe această linie mergînd, gospodăria colectivă din Neudorof, raionul Lipova, a împărţit de curînd pentru zilele-muncă efectuate de colectivişti de la începutul anului şi pînă la 15 aprilie — cîte 10 lei la fiecare zi-muncă efectuată.

• Situată pe litoralul Mării Negre, unde vara produsele lactate sînt mult căutate, gospodăria colectivă din Techirghiol, regiunea Constanţa, s-a orientat bine cînd a dezvoltat ferma de vaci cu lapte, care numără în prezent 120 capete.

Noi ogoare unite

Cu tot pămîntul în întovărăşire

Cu ani în urmă, în comuna Băneasa, raionul Giurgiu, a luat fiinţă o întovărăşire agricolă. Atunci 20 de familii cu 42 ha de teren agricol au înfiinţat prima întovărăşire din comună, întovărăşirea „Dunărea".

Printre cei care au pus bazele acestei întovărăşiri au fost şi ţăranii mijlocaşi Marin Ticulescu, Marin Preda şi alţii. N-au intrat însă de la început cu tot pămîntul în întovărăşire. Marin Ticulescu, de pildă, din 9 ha s-a înscris în întovărăşire doar cu 4, Marin Preda cu 2 din 5, Ilie Bratu cu 6 din 10, iar unii cu un ha sau chiar cu cîte o jumătate de hectar.

La strînsul recoltei, cînd s-au văzut rezultatele, Marin Preda a stat şi a cîntărit foloasele obţinute. Intrase în întovărăşire cu 2 ha şi luase recoltă de pe ele mai mult decît pe cele trei pe care le muncise singur. De pe un ha de grîu arat şi semănat cu maşinile S.M.T.-ului el a strîns în vara aceea 2.400 kg de grîu, iar de pe hectarul de porumb cu 1.100 de kg mai mult decît de pe fiecare din hectarele pe care le-a lucrat singur.

— Fraţilor eu scriu tot pămîntul în tarla, le-a spus el lui Ilie Bratu, lui Ticulescu şi altor întovărăşiţi, care, ca şi el mai aveau pămînt pe afară.

Mulţi întovărăşiţi i-au dat dreptate şi astfel perimetrul întovărăşirii s-a mărit, ajungînd pînă la 300 ha; a crescut totodată şi numărul noilor înscrişi. Rezultatele obţinute de întovărăşiţi au fost un imbold şi pentru alţi ţărani muncitori din comună. Astfel, un grup de 120 de familii, cu aproape 300 de ha de pămînt, au alcătuit o nouă întovărăşire căreia i-au dat denumirea de „Agricultura Nouă". Din primul an de muncă, noua întovărăşire a înregistrat succese care întrec chiar realizările întovărăşirii „Dunărea". Restul de ţărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Băneasa mai alcătuiesc încă 3 întovărăşiri; de astă dată oamenii vin în întovărăşiri cu întreaga suprafaţă de teren.

Cît de spornică este munca în comun, s-ar fi putut vedea chiar zilele trecute cînd pe cele 600 de ha. cu grîu ce a crescut mare şi frumos ieşiseră la plivit cîteva sute de oameni. Această lucrare a fost executată într-o singură zi şi în cele mai bune condiţiuni. Sfecla de zahăr de pe cele 120 de hectare a fost de asemenea rărită şi prăşită la timp.

Respectînd prevederile statutare membrii întovărăşirilor din Băneasa lucrează în comun la cele trei culturi, grîu, floarea-soarelui şi sfeclă de zahăr. La cultura de porumb însă, întovărăşiţii din Băneasa n-au reuşit să înfrîngă rutina. Deşi au făcut majoritatea arăturilor din toamnă, cu tractoarele S.M.T.-ului, însămînţatul şi întreţinerea culturii de porumb o fac individual. Or, după cum le-a dovedit propria lor experienţă, întovărăşiţii pot avea foloase mult mai mari dacă şi la cultura porumbului vor munci aşa cum lucrează, organizaţi pe brigăzi şi echipe, culturile de grîu, floarea-soarelui şi sfeclă de zahăr.

ION GHEORGHIU

Oameni din G. A. C.

„Inginera noastră"

Pe inginera Barba Angela am cunoascut-o în toamna anului trecut la o consfătuire de la Casa Agronomului din Bucureşti. Tînără, zveltă cu ochii mari, căprui, umbriţi de gene lungi şi arcuite, tînăra ingineră vorbea la acea consfătuire despre realizările gospodăriei colective din Piscu Vechi: „2.000 kg. de grîu la ha, 3.446 kg porumb, 1.850 kg floarea-soarelui, 26.350 kg sfeclă de zahăr, 1.600 litri lapte pe cap de vacă, 46 litri lapte pe cap de oaie, 100 de grăsuni a 120 kg predaţi statului pe bază de contract." Ea a mai arătat în continuare cum toate acestea au ridicat valoarea zilei-muncă la 32 de lei, din care 12 lei în bani.

...Zilele acestea am văzut-o pe inginera Barbu în satul ei natal, la locul de muncă. Fata unor ţărani muncitori, născută şi crescută în Piscu Vechi, inginera Barbu Angela e cunoscută bine în comună şi în întreg raionul Calafat. E iubită mult şi apreciată de consătenii ei. Toţi îi spun: „Inginera noastră".

Insoţită de tînăra ingineră, am străbătut cîmpuri întregi cu semănături bine întreţinute. Un lan de aproape 700 de ha de grîu îşi unduia valurile-i de un verde crud. De aci trecurăm la tarlaua de porumb. Un grup de fete tinere terminaseră cel de-al 200-lea hectar de prăşit. In stînga, şi înaintea noastră, în rînduri perfect drepte se întindea o tarla de 300 de ha sfeclă de zahăr, apoi una de floarea-soarelui...

— Sfeclei de zahăr şi florii-soarelui le-am aplicat pînă acum două praşile, şi ne-am înţeles cu colectiviştii să le mai prăşim încă de două ori, zise tînăra ingineră.

— Şi ce producţii v-aţi propus să obţineţi?

— La grîu în medie 2.400 kg la ha, la porumb 4.000 kg boabe la ha, 2.100 kg floarea-soarelui şi cel puţin 30.000 de kg la sfecla de zahăr.

...Abia spre seară, după, ce am vizitat întregul cîmp al gospodăriei colective şi ne-am întîlnit cu oameni harnici care munceau de zor la întreţinerea culturilor, ne-am înapoiat la sediul colectivei unde mai aveam atîtea de văzut. In camera incubator, cîteva sute de pui îşi scoteau anevoie căpşorul auriu din culcuşul umed şi cald al găoacelor de ouă. Din camera de alături se auzea piuitul altor 4.500 de ghemuleţe roz-aurii. Căutam să-mi imaginez cum va arăta crescătoria de păsări spre toamnă, cînd va avea nu mai puţin de 15.000 de capete.

— Mult s-a dezvoltat gospodăria noastră de cînd o avem ca ingineră pe tov. Angela, fata lui Barbu, care a crescut sub ochii noştri, îmi spuse „tata Marin", vicepreşedintele gospodăriei. Şi mai departe, continuă: In anul acesta numai din sectorul zootehnic, gospodăria va realiza un venit de peste 1.000.000 lei. Deşi gospodăria noastră e milionară — fondul de bază depăşeşte 3.000.000 lei, iar venitul acestui an va fi de peste 5.000.000 lei — sectorul zootehnic nu-i încă destul de dezvoltat. Intr-un an-doi, însă, şi acest sector se va dezvolta pe măsura posibilităţilor ce le oferă gospodăria colectivă.

In tot ce fac şi plănuiesc colectiviştii din Piscu Vechi pentru dezvoltarea gospodăriei colective se vede sfatul înţelept al inginerei Angela Barbu. Oamenii o preţuiesc şi-i urmează îndrumările. O vezi adesea înconjurată de femeile din gospodărie, a căror reprezentantă este în comitetul raional. Chipul ei cu ochi mari, umbriţi de gene lungi şi arcuite îl întîlneşti, de asemenea la panoul de onoare al fruntaşilor din raion, aşezat sub castanul bătrîn din centrul Calafatului. Sub fotografia ei este scris cu litere mari de tipar: „ing. Barbu Angela, fruntaşă în aplicarea regulilor agrotehnice".

In zilele de sărbătoare pe pieptul inginerei Angela Barbu ai să zăreşti strălucind înalta distincţie „Ordinul Muncii", cu care a fost răsplătită pentru merite în muncă, pentru rîvna şi dragostea cu care munceşte în aplicarea regulilor agrotehnice, pentru înflorirea gospodăriei colective.

DANA GIGUSIEVICI

Gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Pogoanele, regiunea Ploeşti, are şi un sector ovin care numără peste 1.200 de oi. In fotografie: o parte din oile gospodăriei, la păşunat.

În cinstea Celui de al III-lea Congres al P.M.R.

Entuziasmul şi priceperea şi-au dat mîna

In regiunea Hunedoara am cunoscut unităţi agricole şi oameni: mulgători şi viticultori, grădinari şi ciobani. Oamenii aceştia ai cîmpului au prins parcă ceva din trăsăturile minerilor şi oţelarilor care au făcut ca Hunedoara să însemne fier şi cărbune. Grădinarii şi îngrijitorii de animale din gospodăriile agricole de stat hunedorene sînt punctuali în tot ce întreprind de parcă ar elabora o şarjă de oţel, manifestă curajul chibzuit al minerului cînd puşcă stratul de cărbune şi sîngele rece al şamotorului care zideşte o vatră de cuptor la temperatura cînd oţelul ar curge încă. Mulgătorul îşi are fratele minier, copilul grădinarului e oţelar. In regiunea Hunedoara distanţele sînt mici şi grădinarul cu oţelarul se întîlnesc cel puţin o dată pe săptămînă. Aşa se explică de ce muncitorul agricol hunedorean are altoit pe trăsăturile ce i le dă îndeletnicirea şi ceva din firea muncitorului din industria grea.

Am fost în aceste zile prin cîteva gospodării agricole de stat hunedorene. Pretutindeni am întîlnit mult entuziasm. Şi nu numai entuziasm...

— La noi, entuziasmul şi-a dat mîna cu priceperea, spunea mulgătorul Rusan Ion de la G.A.S. Mintia.

Preocuparea de a pune la baza muncii lor priceperea, mulgătorii şi grădinarii au căpătat-o de la muncitorii din industrie, de la siderurgişti şi mineri. La Călan, de altfel, oţelăria şi gospodăria agricolă de stat sînt vecine.

Entuziasmul şi priceperea, iată ce-i caracterizează deci în întrecerea socialistă pe muncitorii de la gospodăriile agricole de stat. Rezultatele de pînă acum sînt în egală măsură rodul amîndorora. Că fără entuziasm, muncitorii de la G.A.S. Alba n-ar fi prăşit pînă acum pentru a doua oară via, iar cei de la Petreşti n-ar lupta să amenajeze un complex legumicol irigabil pe 350 de hectare. Multe din aceste hectare de grădină mai erau anul trecut teren neproductiv. Ele au fost redate agriculturii printr-o muncă din care adesea n-a lipsit eroismul. Fără entuziasm, împletit cu pricepere, mulgătorii din gospodăriile de stat din Călan sau Mintia n-ar fi reuşit să producă lapte peste plan.

★

In preajma centrului regional, la Deva, G.A.S. Mintia îşi are grădina. Priveam deunăzi împreună cu tovarăşul Dăeanu Valentin, preşedintele comitetului sindicatului, cele 150 de hectare de grădină. Pe 120 de hectare, legumele fuseseră semănate sau plantate şi formau un uriaş covor ţesut în forme geometrice de diferite culori. In grădină mişunau cu rost oamenii. Irigau, arăceau, plantau roşii, pregăteau terenul. Cei mai mulţi prăşeau. Majoritatea culturilor legumicole se prăşeau acum a doua oară. Echipele sînt în întrecere socialistă: care prăşesc mai repede, care prăşesc mai bine. Laolaltă, iuteala şi calitatea, vor indica pe cîştigătorul întrecerii.

Dincolo de Parîng şi Păpuşa, primăvara răzbate greu. Cînd în Bărăgan se însămînţează, în Ţara Haţegului mai stăruie, nepeticită, zăpada. Ca să scoţi legume timpurii trebuie să le cultivi mai întîi în răsadniţe şi să le plantezi apoi cu grijă în cîmp. Pînă la începutul lunii mai, G.A.S. Mintia a livrat 85.000 de kg legume şi zarzavaturi.

— Anul acesta am produs pentru prima dată legume şi zarzavaturi timpurii, spune tov. G. Raican, directorul G.A.S. Mintia. Rezultatele sînt peste aşteptări de bune. Au muncit cu pricepere şi entuziasm oamenii noştri. Nici unul din ei n-a rămas în afara întrecerii socialiste, care a fost mai vie ca niciodată. Apropierea Congresului a dat întrecerii socialiste impulsuri noi.

Tovarăşul Springer Leopold, merceologul gospodăriei, aduce discuţia în sectorul său de activitate.

— Nu numai legume, dar şi produse animale am livrat statului în cantităţi mari. La ouă, planul de livrare a fost depăşit de aproape patru ori, la lapte cu aproape 70 la sută, iar la carne cu 25 la sută. Cifrele arată pe scurt că la Mintia se munceşte cu rezultate bune. Muncitorii din toate sectoarele de producţie ale gospodăriei sînt hotărîţi să întîmpine Congresul partidului cu realizări şi mai însemnate.

— Culturile noastre vor fi cele mai frumoase, animalele noastre cele mai bine îngrijite — spun ei.

★

La fel spun şi muncitorii gospodăriei agricole de stat Orăştie. Aceasta este o mare întreprindere producătoare de carne. In trimestrul întîi a livrat statului peste 310 tone de carne de porc, depăşindu-şi planul cu peste 20 de tone. Gospodăria de stat Orăştie va deveni în lunile ce urmează o şi mai mare furnizoare de produse animale. Se construiesc în grabă noi adăposturi. Unele sînt pe terminate, la altele se mai lucrează încă fundaţia. Inginerul şef este zilnic între constructori. Uneori, cînd zorul pare să dăuneze calităţii, el se vede nevoit să le mai tempereze graba. Aceasta se întîmplă însă destul de rar. Constructorii veghează ei înşişi ca adăposturile să fie durabile. Alături de terminarea înainte de termen a construcţiilor, calitatea lucrărilor este şi ea un punct important în întrecere. Ca şi obţinerea de economii, de altfel. Prin folosirea pietrişului şi a nisipului aflat în apropiere, constructorii au economisit — numai la punerea fundaţiilor unui grajd pentru o sută capete de vaci — mii de lei.

— Vrem ca la terminarea construcţiei, spun ei, economiile să fie de ordinul zecilor de mii.

— In privinţa reducerii costului construcţiei pe cap de animal, avem de acum o experienţă bună — îmi relata tovarăşul Vasile Pesta, preşedintele sindicatului G.A.S. Orăştie. Maternitatea care se vede şi care va fi dată în folosinţă în zilele ce urmează — înainte de termen, deci — ne va costa mai puţin decît scrie devizul. Insufleţiţi de dorinţa de a întîmpina cu realizări însemnate Congresul partidului, constructorii au studiat cu atenţie proiectul şi au găsit că, la aceeaşi suprafaţă de construcţie, suprafaţa utilă poate fi mărită cu 50 la sută.

Adăugind la aceasta şi economiile făcute la ridicarea construcţiei reiese că, raportată la cap de animal, maternitatea va costa mai puţin de jumătate din costul iniţial. In cifre absolute, constructorii de la G.A.S. Mintia au economisit, numai la acest obiectiv, peste 60.000 de lei. In afară de aceasta, noua organizare a spaţiului în maternitate duce şi la creşterea productivităţii muncii: fiind aşezat în peretele despărţitor al boxelor un buncher serveşte pentru furajarea animalelor din două boxe.

In timp ce constructorii zoreau să termine maternitatea, utemiştii din gospodărie se aflau în plină muncă patriotică de amenajare şi înfrumuseţare a complexului zootehnic; curăţau padocurile, nivelau terenul dintre construcţii şi-l cultivau, îngrijeau pomii plantaţi de-a lungul drumurilor din complex. Utilul se îmbină astfel cu frumosul.

★

Am vizitat multe gospodării de stat din regiunea Hunedoara. Pretutindeni entuziasm izvorît din viaţa nouă, tot mai frumoasă şi îmbelşugată pe care o trăiesc muncitorii agricoli, din dragostea lor fierbinte pentru partid. Entuziasmul se manifestă în înfăptuiri: culturi bine întreţinute, produse peste plan trimise oraşelor, construcţii trainice şi ieftine, date în folosinţă înainte de termen, terenuri neproductive puse în cultură. Pretutindeni entuziasm şi pricepere mereu crescîndă. Aşa cum spunea mulgătorul din Mintia, ele şi-au dat mîna.

VIRGIL RIZESCU

Rezultate ale muncii patriotice

In cinstea Congresului al III-lea al Partidului lucrătorii din gospodăria agricolă de stat Piscu-Brăila au efectuat peste 4.200 de ore de muncă patriotică pentru înfrumuseţarea gospodăriei, executînd 200 de metri de gard viu, 1.500 de metri de şanţuri şi plantînd aproape 300 de pomi fructiferi. Ei au valorificat fiecare petec de pămînt. Bunăoară, un teren de circa 7 ha, care ca ani în urmă era o veche cărămidărie, a fost transformat într-o crescătorie de raţe cu o capacitate de 15.000 de capete pe an în două serii. Vechile gropi au fost umplute cu apă, iar pe grinduri au fost construite din material ieftin — procurat şi confecţionat pe plan local — halele de creştere a raţelor. Pentru mărirea producţiei vegetale au asigurat ca 763 de ha din diverse culturi să fie irigate.

Să intensificăm muncile agricole

La prăşit

Membrii gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din comuna Cocargeaua, au terminat praşila întîia la cultura florii-soarelui pe suprafaţa de 240 ha. In prezent ei zoresc prăşitul porumbului pentru boabe însămînţat pe 900 ha, porumbului siloz pe 150 ha, sfeclei de zahăr pe suprafaţa de 150 ha etc.

Prăşitul porumbului se face mecanizat cu ajutorul maşinilor S.M.T.-ului Feteşti.

In fruntea colectiviştilor care fac lucrări de bună calitate se situează echipa condusă de tov. Nache Ion.

ANGHEL I. COSTICA
corespondent

★

Pentru obţinerea unei recolte cît mai bogate colectiviştii din comuna Gura-Văii, raionul Huşi, îngrijesc la timp şi în bune condiţiuni agrotehnice culturile.

Pînă acum cîteva zile, ei au plivit buruienile de pe o suprafaţă de 50 hectare de grîu şi au executat praşila I-a pe o suprafaţă de 6 hectare cu sfeclă de zahăr.

In fruntea muncilor agricole se situează brigada a doua de cîmp condusă de tov. Constantin Radu.

IUJU SCHAFER
corespondent

Nepăsare faţă de soarta culturilor

„Viermele de sîrmă", unul dintre cei mai înrăiţi dăunători ai cartofului, sapă galerii prin tuberculii însămînţaţi de gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din Topolovăţul Mare, regiunea Timişoara. Plantele păleau, se îngălbeneau, piereau. Pe alocuri, trecea uneori şi inginerul agronom al gospodăriei, tov. Radu Mihăileşti. Trecea fluierînd... Nu vedea nimic...

Intr-o zi, preşedintele gospodăriei colective, tov. Ion Josu, împreună cu alţi cîţiva oameni au început să scormonească la rădăcina plantelor de cartofi. Mare le-a fost mîhnirea, dar şi indignarea. „Auzi, să nu-i treacă prin minte inginerului lor că aci cartofii ar putea să fie atacaţi de dăunători!".

Au luat cîţiva tuberculi şi i-au arătat inginerului:

— Te rugăm să iei măsurile ce sînt indicate de ştiinţă, i-a spus tov. Josu inginerului agronom al colectivei, ca să înlăturăm „duşmanul" care ne prăpădeşte cartoful...

Ce-ar fi trebuit oare să facă tov. ing. Radu Mihăileşti?

Fireşte, să-i înveţe pe colectivişti cum să izoleze vetrele viermilor de sîrmă, cum să se facă prăfuirea cu substanţe arsenicole o dată cu praşila...

Dar inginerul a făgăduit şi... cu atît au rămas colectiviştii.

Mai este vreme

Ca să prăşească pînă acum cîteva zile, peste 13.000 de hectare cu diferite culturi, colectiviştii din raionul Hîrşova au trebuit să înceapă această lucrare din vreme şi să muncească cu sîrguinţă. Aşa se explică faptul că deja 12 gospodării colective ca cele din Casimcea, Sălcioara, Măgurele, Crişan au terminat prăşitul mecanizat al porumbului, iar altele cum sînt cele din Corugea, Horia, Crucea — şi prăşitul florii-soarelui.

Numai că în raion ritmul prăşitului nu este la fel peste tot locul. La gospodăriile colective din Făgăraşu, Dulgheru şi Ciobanu, prăşitul mecanizat la porumb nici nu fusese început pînă la 15 mai, iar la cele din Ghindăreşti şi Ciobanu, nici la floarea-soarelui. Conducerile acestor gospodării consideră că pentru a prăşi culturile mai este încă vreme destulă. Aceasta spre bucutulă. Consideră, dar nu au dreptate.

Pe ogoarele gospodăriei de stat Cuparu

Cercetarea stării de vegetaţie a culturilor constituie una dintre cele mai importante preocupări ale inginerilor şi tehnicienilor de la gospodăria de stat Cuparu, regiunea Piteşti. In fotografie, tov. ing. Dinuleasa Iancu, analizînd (prima fotografie) împreună cu tov. Radeş Constantin, maistru de cultură modul cum s-a dezvoltat cultura florii-soarelui. In ce-a de-a 2-a fotografie, tractoristul Petre Gheorghe, executînd prăşitul mecanic la porumb.

Rentabilitatea G. A. S. Poiana — rezultat al muncii cu oamenii

Situată între două centre industriale de mare importanţă: Turda şi Cîmpia Turzii, gospodăria agricolă de stat Poiana a primit sarcina să contribuie la aprovizionarea lor cu produse agro-alimentare în cantităţi masive. Multă vreme, gospodăria nu s-a achitat prea bine de această sarcină. Şi, în special, nu s-a achitat mulţumitor de a doua sarcină mare pe care o avea: obţinerea produselor la preţuri de cost scăzute. G. A. S. Poiana producea şi puţin şi scump.

Cu mai puţin de doi ani în urmă, în fruntea gospodăriei a fost pus comunistul Ion Mureşan. Cam o dată cu el au mai fost trimişi în gospodărie tovarăşii Ion Trifu şi Ilarie Cindea: primul — inginer şef, al doilea — contabil şef. Prin el s-a adeverit încă odată justeţea proverbului din bătrîni că „omul sfinţeşte locul".

Gospodăria din Poiana îşi avea pămîntul fărîmiţat în peste 80 de parcele risipite în cîteva raioane, la mari depărtări parcelă de parcelă. Cu ajutorul organelor locale de partid şi de stat, terenul a fost comasat în tarlale mari, fapt ce a făcut posibilă lucrarea lui economicoasă cu maşinile.

Principala cauză a rezultatelor nesatisfăcătoare stătuse, însă, nu atît în fărîmiţarea terenului, cît în felul cum munceau oamenii. Procesul de producţie fusese slab organizat, iar munca cultural-educativă ca şi inexistentă. Ca urmare, producţii scăzute, cîştiguri mici pentru muncitori şi o atitudine necorespunzătoare din partea lor faţă de munca şi proprietatea obştească.

— N-ar fi ruşine să cumpăr zarzavatul din piaţă, cînd îl am gratuit sub nas, în grădină — spuneau fără jenă cîţiva dintre legumicultori.

La fel gîndeau şi unii lucrători din sectorul zootehnic. Ce trebuia făcut? Răspunsul l-a găsit tov. Ion Mureşan, directorul gospodăriei.

— Trebuie muncit într-un chip nou cu oamenii — spunea dînsul. Rentabilitatea nu poate fi decît rezultatul muncii lor. Oricît de bine ar fi organizat procesul de producţie, dacă n-ai oameni cu o bună calificare, cu dragoste de gospodar e, cu o atitudine socialistă faţă de muncă şi avutul obştesc, nu poţi spera la succese cît de cît însemnate. Apoi, şi procesul de producţie trebuie organizat tot în funcţie de oameni.

De îndată ce toţi factorii de răspundere din gospodărie au fost convinşi că cheia succeselor stă în munca cu oamenii, s-a pornit la lucru. Atenţia a fost îndreptată, mai întîi, spre mecanizatori.

Cu ajutorul organizaţiei de partid, conducerea gospodăriei a constituit trei brigăzi de mecanizare complete. Membrii lor au fost înscrişi la învăţămîntul profesional şi politic. In anul agricol 1958-1959, aceste brigăzi au efectuat 4.280 hantri arături, la un preţ de 76 lei hantrul. Acesta e cel mai scăzut preţ de cost per hantru, obţinut în Trustul Gostat Cluj. Brigăzile de mecanizare completă au produs 2.314 kg. grîu la ha., faţă de 1.850 kg. planificate. Efectuînd toate lucrările cu maşinile, ele au redus cheltuielile cu mult faţă de barem. Producţia peste plan şi cheltuielile sub plan au contribuit la o simţitoare reducere a preţului de cost.

— Dar, cu o floare nu se face primăvară, spunea adesea directorul gospodăriei. Pentru a da beneficii este necesar ca toate sectoarele de producţie să fie ridicate la nivelul sectorului mecanic.

Obiectivul acesta a devenit preocuparea centrală a conducerii gospodăriei. Printr-o muncă perseverentă cu oamenii, s-a reuşit ca, în mai puţin de un an, să fie redresată munca în sectoarele zootehnic şi legumicol, sectoare care dădeau cele mai mari pierderi. Printr-o mai bună furajare şi o îngrijire atentă a animalelor, o întreagă brigadă a reuşit să obţină în medie 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Aceasta e brigada condusă de Constantin Vasile. A crescut rapid producţia medie de lînă şi de ouă. Totodată, a fost redus preţul de cost al produselor. In sectorul avicol, de pildă, s-au obţinut 158 de ouă pe cap de pasăre, la un preţ de cost de 0,61 lei oul. Incubatoarele gospodăriei de stat Poiana au livrat zeci de mii de pui gospodăriilor agricole colective.

Ingrăşătoria de porci şi crescătoria de tineret taurin, au obţinut sporuri zilnice de creştere în greutate mai mare decît cele planificate şi consumuri reduse de unităţi nutritive. Ingrijitorul de tineret taurin Szekeli Nicolae de la secţia Bădeni, a realizat asemenea depăşiri la sporul în greutate încît, în anul 1959 el nu a cîştigat vreodată mai puţin de 2.500 de lei lunar. In cinstea Congresului P.M.R. el s-a angajat să realizeze sporuri care să-i permită un cîştig de 3.000 de lei lunar. Această formă originală în care şi-a luat angajamentul îngrijitorul Szekeli Nicolae este o grăitoare dovadă a concordanţei intereselor personale ale muncitorului cu interesele generale ale statului; o dovadă a faptului că buna stare personală a fiecăruia este direct proporţională cu rezultatele pe care le dă munca lui.

In condiţiile arătate mai sus, G.A.S. Poiana a realizat în anul 1958-1959 un beneficiu de 858.000 lei, situîndu-se, în prezent, printre gospodăriile fruntaşe din regiunea Cluj şi, mai ales, printre unităţile cu mari posibilităţi de dezvoltare în viitor. Este semnificativ că o jumătate din aceste beneficii a fost realizată de către sectorul zootehnic, sector care ani de zile a dat numai pierderi.

— Drumul de la pierderi la beneficii a fost anevoios, ne împărtăşeşte tov. Ion Mureşan. Noi am reuşit să-l străbatem numai după ce am început să muncim bine cu oamenii. Acum avem un colectiv sudat, disciplinat, cu o bună pregătire profesională şi cu o atitudine socialistă faţă de avutul obştesc şi faţă de muncă. Aceste calităţi ale colectivului ne dau siguranţa că anul acesta vom obţine producţii, şi beneficii incomparabil superioare celor din 1959.

P. ZBIRLEA

Ştiri din regiunea Hunedoara

● In vederea bunei aprovizionări cu legume a centrelor muncitoreşti hunedorene, gospodăriile agricole de stat din această regiune au însămînţat în acest an cu legume şi cartofi suprafeţe mai mari ca anul trecut. Pînă la 13 mai s-au plantat în cîmp peste 32 de ha de roşii, varză, gulii şi alte legume timpurii. La această dată, gospodăriile de stat hunedorene au însămînţat şi plantat diverse legume pe o suprafaţă de 163 de ha.

● Prăşitul porumbului a început să se execute în gospodăriile agricole de stat. Printre primele se situează şi G.A.S. Calan, raionul Hunedoara. Concomitent cu lucrările de întreţinere la prăşitoare, se execută şi plivitul grîului. Pentru reducerea preţului de cost se aplică combaterea chimică a buruienilor şi ierbicide. Pînă la 9 mai s-au tratat 72 de ha cu grîu.

● Pentru sporirea producţiilor de fructe, una din acţiuni începute de gospodarii unităţilor agricole de stat este şi stropitul pomilor în etapa a II-a (după căderea petalelor — legarea fructelor). Pînă acum s-au stropit 49.000 de pomi fructiferi împotriva bolilor şi dăunătorilor. Numai la G.A.S. Apold s-au tratat 17.000 de pomi fructiferi.

● In raionul Alba s-a efectuat plivitul grîului pe o suprafaţă de 8.617 ha. In unităţile agricole cooperatiste s-au executat pînă la data de 12 mai peste 7.500 ha.

● Lucrările de întreţinere la culturile prăşitoare în raionul Alba a început din plin în săptămîna trecută. S-au prăşit pînă la 12 mai peste 500 de ha.

● Pentru asigurarea animalelor de producţie ale gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor cu nutreţ suculent de calitate şi în cantităţi suficiente, colectiviştii şi ţăranii întovărăşiţi au şi început să construiască silozurile necesare. In acest an, pînă la 12 mai s-au construit 63 de gropi, din care unele căptuşite cu piatră şi apoi sclivisite cu ciment. Capacitatea acestor silozuri este de 5.338 m.c. Pînă acum s-au însămînţat 450 de ha cu porumb pentru siloz.

● Cultura intercalată de dovleci sau fasole în porumb este un procedeu încetăţenit în raionul Alba. Pînă acum s-au semănat intercalat peste 23.000 de ha cu porumb, fasole şi dovleci, depăşindu-se cu circa 2.000 ha planul.

● In cinstea Congresului al III-lea al P.M.R. a luat un nou avînt munca colectiviştilor şi ţăranilor întovărăşiţi pentru o folosire justă a terenurilor. Astfel, în cadrul lucrărilor de îmbunătăţiri funciare s-au efectuat 9.610 ore muncă patriotică, executîndu-se un volum de 25.100 m.c. de săpături (canale şi diguri). S-au împădurit 1.270 de ha de păşune care erau supuse eroziunii.

Tov. Osiac Maria este una dintre fruntaşele sectorului avicol a gospodăriei de stat Roşia regiunea Bucureşti. Iat-o în fotografia de alături strîngînd din cubare ouăle de la cele 900 de găini pe care le îngrijeşte.

Loturi demonstrative de porumb

Majoritatea gospodăriilor agricole de stat din regiunea Constanţa şi-au creat în acest an loturi demonstrative de porumb pentru boabe şi siloz. Pe aceste loturi, lucrătorii din unităţi experimentează diferite metode pentru a extinde pe cele mai eficace dintre ele în vederea sporirii producţiei de porumb boabe şi pentru siloz.

Intr-un număr de gospodării agricole de stat, printre care Stupina, Baia, Cerna Vodă, Costache Burcă, Cobadin, se experimentează pe suprafeţe de cîte 30 ha 6 hibrizi dubli de porumb cu perioade diferite de vegetaţie în scopul stabilirii celor mai productivi dintre ei şi extinderii lor în cultură.

Aceste gospodării sînt ajutate în efectuarea experienţelor de colectivul staţiunii experimentale agricole Valu Traian.

Drumul omului în cosmos este deschis

„Primul zbor în spaţiul cosmic va fi efectuat de omul sovietic", scria deunăzi comentatorul ştiinţific Luciene Barnier, în ziarul francez „Paris Jour". Asemenea aprecieri au făcut diferiţi oameni de ştiinţă din Anglia, S.U.A., Italia, şi din alte ţări ale lumii, care vorbind despre nava cosmică sovietică lansată la 15 mai, recunosc superioritatea ştiinţei şi tehnicii sovietice şi îşi arată admiraţia faţă de realizările uimitoare ale U.R.S.S. Printre aceştia se află şi comentatorul agenţiei engleze „Press Association", care scrie că „Noua rachetă rusească poate fi fără îndoială utilizată pentru anumite misiuni mai complexe, ca, de pildă, transportul în Lună a unui laborator automat mobil pentru transmiterea pe pămînt a datelor referitoare la condiţiile de pe planetă şi pentru lansarea de sateliţi experimentali care să poată face observaţii asupra planetelor Venus şi Marte". De asemenea, M. Clark, profesor la Universitatea din Conberra, (Australia) a declarat că „Experimentarea navei cosmice sovietice constituie un nou pas important al ştiinţei în interesul întregii omeniri".

La rîndul lor, oamenii de ştiinţă de la observatorul Institutului Smithsonian din Cambridge, (S.U.A.) au spus că lansarea navei cosmice sovietice constituie o „realizare ştiinţifică considerabilă". „Ruşii au uimit întreaga lume prin acest zbor fără precedent în cosmos", scrie şi ziarul suedez „Dagens Nyheter".

Ziarul „Indian Expres" într-un articol intitulat „Un eveniment fantastic", subliniază că „lansarea navei cosmice-satelit de către Uniunea Sovietică a demonstrat încă o dată superioritatea ruşilor în domeniul construcţiei de rachete şi sateliţi cosmici", iar ziarul italian „Stampa Sera" din Torino scrie că „Greutatea satelitului este cu adevărat surprinzătoare".

Realizările Uniunii Sovietice în domeniul rachetelor cosmice sînt o realitate pe care nu o poate contesta nimeni. Inşişi duşmanii cei mai înveteraţi ai U.R.S.S. sînt nevoiţi a recunoaşte, cu amărăciune, că „Ruşii au luat-o cu mult înaintea americanilor".

Pentru poporul nostru, care iubeşte din tot sufletul U.R.S.S. noua izbîndă sovietică în ofensiva pentru cucerirea cosmosului constituie un motiv de mîndrie. Poporul sovietic, care prin Revoluţia Sovietică din Octombrie a deschis omenirii drumul spre un viitor fericit şi luminos, deschide acuma drumul spre cosmos. Curînd, nava cosmică sovietică va fi condusă de oameni. Curînd, omul sovietic, cel dintîi în istoria omenirii, va pune piciorul pe suprafaţa Lunii, va dezlega tainele despre care, de mii de ani, oamenii şi-au pus atîtea şi atîtea întrebări.

Locuitorii insulelor Marshall cer să li se facă dreptate

Insulele Marshall este denumirea unui grup de insule situate în Oceanul Pacific şi aflate sub tutela Statelor Unite ale Americii. Imensa majoritate a locuitorilor acestor insule se ocupă cu agricultura şi pescuitul. Mai bine zis se ocupau. Pentru că, aşa cum a arătat judecătorul Jalle Bolkeim, unul din cei doi delegaţi ai insulelor amintite la sesiunea Consiliului de tutelă al O.N.U. care a examinat la 27 aprilie situaţia din insulele Marshall, „oamenilor li s-a luat pămîntul şi nu li s-a plătit nimic în schimb. De atunci, a spus judecătorul Bolkeim, ducem o existenţă de înfometare. Or, pentru noi pămîntul este sfînt, el ne dă mijloacele de trai. Sîntem atît de săraci încît trăim în colibe făcute din coşuri vechi. Americanii nu numai că ne-au luat pămîntul, dar ne-au distrus şi cele mai bune exploatări piscicole, care sînt tot atît de importante pentru noi ca şi pămîntul...".

Intîmplarea a făcut ca numai cu o săptămînă înainte de a fi rostite aceste cuvinte, Douglas Dillon, secretar de stat al S.U.A., să ţină un discurs în care a vorbit despre „programul victoriei asupra sărăciei şi mizeriei" pe care l-ar realiza, chipurile, Statele Unite în ţările slab dezvoltate. „Ţara noastră — a spus între altele Dillon — înfăţişează chipul său tuturor popoarelor. Acestea sînt impresionate mai curînd de faptele decît de vorbele noastre".

Despre urmările dominaţiei americane, într-o parte sau alta a globului vorbesc într-adevăr faptele, dar nu în sensul în care vrea să le înfrumuseţeze dl. Dillon, ci în sensul în care se prezintă ele, în sensul în care se înfăţişează, între multe alte exemple, şi situaţia locuitorilor insulelor Marshall.

Fiindcă dacă Statele Unite a răpit locuitorilor din aceste insule pămîntul şi le-a distrus exploatările piscicole, le-a oferit, în schimb, posibilitatea de a se îmbolnăvi de diferite boli atomice. Aşa cum se arată într-o notă publicată într-un număr recent al revistei „Timpuri Noi", în aprilie 1954 un număr de 84 de oameni din atolul Rongelap, aflat doar la 100 de km. de atolul Bikini, unde au fost efectuate experienţele nucleare ale S.U.A., au căzut victime ale acţiunii radiaţiilor. De atunci ei sînt bolnavi de maladia actinică, suferă de arsuri ale pielei, le cade părul. Autorităţile americane n-au plătit nici un cent despăgubiri victimelor respective.

— Nu cerem decît să ni se facă dreptate — a declarat judecătorul Bolkeim la sesiunea Consiliului de tutelă al O.N.U. Acest lucru se cuvine locuitorilor din insulele Marshall, dar ei nu-l pot obţine din partea Statelor Unite.

Realitatea, după cum se vede, nu arată de loc aşa cum ar vrea s-o înfăţişeze dl. Dillon în frazele sale pompoase.

Centrală electrică acţionată de energia valurilor

Inginerul sovietic Vitali Sidorenko a proiectat o turbină destinată unei centrale electrice la care, pentru obţinerea electricităţii, este folosită nemijlocit energia valurilor mării. Modelul experimental constă dintr-un cilindru în formă de spirală lung de 2 metri, care poate pluti pe valuri asemenea unui ponton. Datorită configuraţiei sale, turbina, sub acţiunea valurilor, se roteşte tot timpul în jurul axei sale într-o singură direcţie. In felul acesta este pus în mişcare generatorul de curent electric introdus în interiorul cilindrului.

Dacă lungimea turbinei va fi de 75 de metri ea, avînd o mare rezistenţă, va putea funcţiona chiar şi pe timp de furtună, cînd valurile se ridică la o mare înălţime.

Turbina acţionată de valuri este fixată de fundul mării cu ajutorul unui cablu şi pluteşte liber la suprafaţa apei. Ea poate fi instalată în apropiere de mal, unde adîncimea apei este de 3—6 metri.

Constructorul Sidorenko a calculat că o centrală formată din 14 turbine de felul acesta, instalată de pildă în bătaia valurilor Mării Caspice în apropiere de litoral, va putea produce 6.000 kW. Această energie este suficientă pentru electrificarea unei artere de cale ferată de o lungime medie.

Să dăm toată atenţia pregătirii practice a elevilor

Dr. IOAN TRICU
şeful Serviciului Invăţămîntului agricol din Ministerul Agriculturii

Continua dezvoltare a agriculturii noastre socialiste şi creşterea rapidă a producţiei în toate ramurile agriculturii cere un număr mereu sporit de muncitori calificaţi, de tehnicieni şi cadre de specialişti bine pregătiţi, capabili să introducă pe scară tot mai largă metodele agrotehnice şi zootehnice înaintate. Pentru aceasta, viitorii muncitori calificaţi, tehnicieni şi maiştri din agricultură trebuie să cunoască temeinic tehnica producţiei agricole, să-şi însuşească experienţa înaintată a muncii de înaltă productivitate, să fie stăpîni pe tehnica meseriei alese.

O verigă deosebit de importantă în procesul de instruire a cadrelor de muncitori calificaţi şi de tehnicieni pentru agricultură este practica în producţie, în timpul căreia elevii îşi completează şi-şi consolidează cunoştinţele teoretice şi capătă priceperi şi deprinderi practice în meseria aleasă.

Instruirea practică în producţie a elevilor din şcolile agricole este organizată din luna aprilie şi pînă în luna octombrie şi se face în gospodării de stat, S.M.T.-uri, gospodării colective, staţiuni experimentale, dispensare şi spitale veterinare, abatoare etc., care au sectoare de producţie corespunzătoare meseriei în care se pregătesc elevii. Aceste locuri de practică trebuie să fie bine organizate şi dotate cu tractoare, maşini, utilaj modern, animale de producţie etc. E necesar de asemenea ca aici să lucreze muncitori calificaţi, tehnicieni şi ingineri cu o înaltă calificare, pentru ca elevii să aibă toate condiţiile în vederea completării şi consolidării cunoştinţelor teoretice şi practice căpătate în şcoală.

Plecînd în practica de producţie, nu înseamnă că elevii nu mai au nimic cu şcoala în care s-au pregătit. Perioada de practică în producţie a elevilor nu constituie decît o parte din procesul de pregătire a viitorilor muncitori calificaţi, tehnicieni şi maiştri pentru agricultură. De aceea, această practică nu se face la voia întîmplării, ci se desfăşoară sub îndrumarea şi controlul permanent al inginerilor şi tehnicienilor din unităţile agricole de producţie şi a cadrelor didactice de specialitate din şcolile agricole care organizează munca practică a elevilor, stabilind, prin graficul de rotaţie, ca elevii să treacă succesiv prin toate lucrările practice prevăzute în programa de practică în producţie a meseriei respective.

In timpul practicii în producţie, elevii şcolilor profesionale lucrează în calitate de muncitori calificaţi şi sînt retribuiţi corespunzător muncii prestate. Foarte mulţi elevi din aceste şcoli şi-au depăşit sarcinile şi au fost daţi de către unităţile agricole de producţie ca exemplu pentru muncitorii permanenţi pentru cantitatea şi calitatea lucrărilor, atitudinea şi disciplina arătată în timpul practicii. Asemenea exemple sînt elevii de la şcolile din R. Sărat, Valea Călugărească, Sibiu, Buzău, Roman, Drăgăşani şi altele.

Elevii de la şcolile tehnice şi tehnice de maiştri lucrează în timpul practicii de producţie ca ajutori de maiştri sau ca ajutoare directe ale inginerilor şi tehnicienilor, ducînd astfel o contribuţie însemnată la sporirea producţiei şi la îndeplinirea şi depăşirea planurilor de producţie ale unităţilor unde fac practica.

Un mare rol în însuşirea cunoştinţelor şi deprinderilor practice de către elevi în practica de producţie au conducerile unităţilor agricole de producţie, muncitorii calificaţi, inginerii şi tehnicienii din aceste unităţi. Aceştia trebuie să-i primească pe elevi cu dragoste şi căldură, să le creeze cele mai bune condiţii de muncă şi de viaţă, să-i sprijine şi să-i îndrume zi de zi în vederea însuşirii temeinice a cunoştinţelor teoretice şi practice, să le împărtăşească din experienţa muncii lor din metodele lor înaintate, considerînd aceasta ca o înaltă datorie patriotică.

Majoritatea unităţilor agricole în care lucrează peste 25.000 de tineri din şcolile profesionale tehnice şi tehnice de maiştri au acordat atenţia cuvenită organizării şi desfăşurării practicii în producţie a elevilor. Se poate aprecia că practica în producţie a elevilor în acest an se desfăşoară în condiţii mai bune decît în anii trecuţi.

Cu toate acestea, în organizarea şi conţinutul practicii în producţie a elevilor din şcolile agricole există numeroase lipsuri. Sînt încă conduceri de unităţi agricole de producţie, ingineri şi tehnicieni din aceste unităţi care nu ajută şi nu îndrumă suficient pe elevi pentru ca ei să-şi însuşească cunoştinţele practice necesare unei bune pregătiri profesionale. In unele unităţi agricole de producţie ca: S.M.T. Cuza Vodă, S.M.T. Ciocăneşti, S.M.T. Bogdana, din reg. Bucureşti, G.A.S. Ştefăneşti, reg. Piteşti, G.A.S. Cărbuneşti, reg. Craiova, staţiunea experimentală Siminic, reg. Craiova, G.A.S. Ivăneşti, reg. Bucureşti, G.A.S. Stilpu, reg. Ploieşti şi altele, care în loc să-i sprijine pe elevi în însuşirea cunoştinţelor, i-au folosit perioade îndelungate la curăţirea drumurilor, curţilor şi la transportul diferitelor materiale, precum şi la alte diferite lucrări gospodăreşti.

De multă lipsă de răspundere au dat dovadă conducerile unor unităţi ca S.M.T. Cuza Vodă şi S.M.T. Bogdana, reg. Bucureşti, G.A.S. Curţişoara şi G.A.S. Piatra Olt, reg. Piteşti care au refuzat să primească pe elevi în practică, deşi aceştia au fost repartizaţi de către comisia regională respectivă. De asemenea, greşit a procedat conducerea G.A.S. Ivăneşti care nu respectă programul de lucru al elevilor, aceştia fiind puşi să lucreze cu mult peste numărul de ore prevăzut în planurile de învăţămînt şi în regulamentul de practică.

Conducerile unităţilor agricole de producţie, muncitorii calificaţi, inginerii şi tehnicienii din aceste unităţi, trebuie să creeze elevilor cele mai bune condiţii de viaţă şi de muncă, prin asigurarea unor condiţii corespunzătoare de cazare, igienă, hrană şi de folosirea timpului liber şi să le împărtăşească cu generozitate din bogata lor experienţă. De asemenea, aceste unităţi au datoria să ţină evidenţa muncii elevilor, pentru ca aceştia să fie cointeresaţi în executarea unor lucrări de bună calitate.

Un rol deosebit de important în buna pregătire profesională a elevilor din şcolile agricole îl au cadrele didactice. Ele trebuie să stimuleze interesul elevilor pentru ridicarea nivelului profesional şi cultural, pentru o calificare cît mai înaltă, cultivîndu-le dragostea faţă de meseria aleasă şi făcîndu-le o educaţie comunistă. Cadrele didactice de specialitate care îndrumă şi controlează permanent practica elevilor să explice acestora necesitatea executării la timp şi corect a lucrărilor, să le arate practic cum trebuie să execute fiecare din aceste lucrări.

In perioada practicii de producţie o deosebită atenţie trebuie acordată timpului liber al elevilor. Organizarea de informări politice, conferinţe, ansamble artistice, brigăzi artistice de agitaţie, programe literare sau culturale, concursuri „Iubiţi cartea", competiţii sportive etc. contribuie la întărirea educaţiei comuniste, la imprimarea dragostei faţă de patrie şi faţă de poporul muncitor.

Cei peste 25.000 de elevi din şcolile profesionale, tehnice şi tehnice de maiştri ale Ministerului Agriculturii trimişi în practica de producţie sînt viitoarele cadre de muncitori calificaţi, tehnicieni şi maiştri pentru agricultura noastră socialistă. Să le acordăm toată atenţia pentru a-şi forma o înaltă calificare profesională.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60.10.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".